

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА**

**Факультет міжнародної економіки і менеджменту
Кафедра міжнародної торгівлі і маркетингу**

**ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА «МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА»
ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ 05 Соціальні та поведінкові науки
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 051 «Економіка»**

Форма навчання: заочна

КВАЛІФІКАЦІЙНА БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА

**на тему: «Офшорний сектор в економіці країн Латинської Америки і
Карибського Басейну»**

здобувача: Бондаря Микити Вікторовича

Наукова керівниця: к.е.н., доцент Лиськова Леся Миколаївна

(підпис)

**Робота допущена до захисту перед екзаменаційною
комісією з атестації здобувачів вищої освіти (ЕК)**

Завідувачка кафедри: д.е.н., професорка Циганкова Т.М.

(підпис)

Київ 2024

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА

Факультет міжнародної економіки і менеджменту
Кафедра міжнародної торгівлі і маркетингу

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА «МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА»
ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ 05 Соціальні та поведінкові науки
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 051 «Економіка»

ПОГОДЖЕНО

Керівниця проектної групи (гарант)
освітньо-професійної програми
«Міжнародна економіка»
Ярослава СТОЛЯРЧУК

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувачка кафедри міжнародної
торгівлі і маркетингу

Тетяна.ЦИГАНКОВА

20 р.

20 р.

ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ

Здобувачу вищої освіти

Бондарю Микиті Вікторовичу

заочної форми навчання
на підготовку кваліфікаційної бакалаврської роботи

**на тему: «Офшорний сектор в економіці країн Латинської Америки і
Карибського Басейну»**

Тему затверджено наказом ректора Університету від «07» грудня 2023р. № 2233-ст

**Кваліфікаційна бакалаврська робота виконується на матеріалах: вторинних джерел
наукової і статистичної інформації.**

План кваліфікаційної бакалаврської роботи

Розділ 1 Теоретичні засади функціонування офшорних зон у світовій економіці

Розділ 2 Аналіз розвитку офшорного сектору в економіці країн Латинської Америки і Карибського Басейну.

Об'єктом дослідження	є процеси офшоризації в світовій економіці.
Предметом дослідження	є дослідження особливостей розвитку офшорного сектору в економіці країн Латинської Америки і Карибського басейну.
Мета кваліфікаційної бакалаврської роботи:	Дослідити офшорний сектор в країнах Латинської Америки та Карибського басейну для оцінки впливу офшоризації на економіку країн зазначеного регіону та світу в цілому.

Конкретні завдання, які здобувач повинен виконати для досягнення поставленої мети:

У розділі 1

Дослідити передумови виникнення та особливості функціонування офшорних юрисдикцій у світовій економіці; розкрити сутність та класифікацію офшорних зон; визначити особливості регулювання офшорної діяльності у світовій економіці.

У розділі 2

Встановити фактори та передумови виникнення офшорного сектору в економіці країн Латинської Америки та Карибського басейну; провести регресійно-кореляційний аналіз факторів офшоризації економік країн Латинської Америки та Карибського басейну; дослідити досвід офшоризації та особливості офшорного сектору в економіці України; охарактеризувати перспективи розвитку офшорного сектору в економіці країн Латинської Америки та Карибського басейну та його вплив на світову економіку.

**Завдання підготував
науковий керівник**

(підпис)

Лиськова Л.М.

(Прізвище та ініціали)

« 20 » грудня 2023 р.

**Завдання одержав
здобувач**

(підпис)

Бондар М. В.

(Прізвище та ініціали)

« 20 » грудня 2023 р.

Реферат

Кваліфікаційна бакалаврська робота налічує 77 сторінок, 14 таблиць, 5 рисунків, список використаних джерел з 83 найменувань та 4 додатків.

ОФШОРНИЙ СЕКТОР В ЕКОНОМІЦІ КРАЇН ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ І КАРИБСЬКОГО БАСЕЙНУ

Об'єктом дослідження - є процеси офшоризації в світовій економіці.

Предметом роботи – є дослідження особливостей розвитку офшорного сектору в економіці країн Латинської Америки та Карибського басейну.

Мета Дослідження. Дослідити офшорний сектор в країнах Латинської Америки та Карибського басейну для оцінки впливу офшоризації на економіку країн зазначеного регіону та світу в цілому.

Для здійснення зазначеної мети в роботі поставлено наступні *завдання*:

- Дослідити передумови виникнення та особливості функціонування офшорних юрисдикцій у світовій економіці.
- Розкрити сутність та класифікацію офшорних зон у світовій економіці.
- Визначити особливості регулювання офшорної діяльності у світовій економіці.
- Встановити фактори та передумови виникнення офшорного сектору в економіці країн Латинської Америки та Карибського басейну.
- Провести регресійно-кореляційний аналіз факторів офшоризації економік країн Латинської Америки та Карибського басейну.
- Дослідити досвід офшоризації та особливості офшорного сектору в економіці України.
- Охарактеризувати перспективи розвитку офшорного сектору в економіці країн Латинської Америки та Карибського басейну та його вплив на світову економіку.

У даній роботі було показано теоретичні засади функціонування

офшорних зон у світовій економіці. Крім того, було проведено аналіз офшорного сектору та його діяльність у країнах Латинської Америки і Карибського басейну. Основними науковими результатами кваліфікаційної роботи є результат аналізу офшорного сектору в ЛАК та можливі перспективи розвитку офшорного сектору у цьому регіоні.

Період виконання кваліфікаційної бакалаврської роботи – лютий - травень 2024р.

Рік виконання кваліфікаційної бакалаврської роботи 2024р.

Рік захисту роботи 2024р.

Ключові слова: *Офшорний фінансовий сектор, офшоризація, офшорні банки, ВВП, політична стабільність.*

В і д г у к

на кваліфікаційну бакалаврську роботу
здобувача факультету Міжнародної економіки і менеджменту

освітньо-професійної програми «Міжнародна економіка»

Бондара Микити Вікторовича

на тему : **«Офшорний сектор в економіці країн Латинської Америки і
Карибського басейну»**

1. **Актуальність теми** : офшоризація економіки являє собою складне і суперечливе явище. Офшори використовуються бізнесом для максимізації прибутку, зменшення податків та ін., водночас, доведено, що для держави офшоризація її економіки обумовлює уповільнення економічного розвитку. За даними ОЕСР, третина світових активів розташована в офшорних юрисдикціях світу, через які проходить майже половина світової торгівлі, а регіон ЛАК є одним із лідерів офшоризації, що і зумовило актуальність даної теми.
2. **Позитивні риси кваліфікаційної бакалаврської роботи**: логічність викладення матеріалу згідно поставлених завдань; дотримання балансу теоретичної та аналітичної інформації ; широке використання практичного матеріалу та зарубіжних джерел наукової інформації з досліджуваної проблематики.
3. **Наявність самостійних розробок автора**: всебічно досліджено процес офшоризації економік країн Латинської Америки і Карибського басейну з застосуванням регресійно-кореляційного аналізу факторів офшоризації економік країн досліджуваного регіону, який довів, що економічне зростання країн є більш важливим фактором для офшорних інвесторів, ніж політична стабільність в досліджуваному регіоні.
4. **Цінність теоретичних висновків та практичних рекомендацій**: висновки і рекомендації мають практичну цінність з огляду на всебічний аналіз офшоризації економік країн досліджуваного регіону
5. **Наявність недоліків**: певним недоліком роботи є відсутність авторської позиції та критичних коментарів; чітко не виокремлено перспективи розвитку офшорної діяльності в Україні
6. **Загальна оцінка кваліфікаційної бакалаврської роботи та її допущення до захисту перед ЕК**: виконана кваліфікаційна бакалаврська робота відповідає вимогам та допускається до захисту перед ЕК

Наукова керівниця: доцент кафедри міжнародної торгівлі і маркетингу,
доцент, к.е.н.

Лиськова Л.М.

“3 ” червня 2024 р.

ЗМІСТ

Вступ	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ОФШОРНИХ ЗОН У СВІТОВІЙ ЕКОНОМІЦІ	6
1.1 Передумови виникнення та наслідки функціонування офшорних юрисдикцій у світовій економіці.....	6
1.2 Сутність та класифікація офшорних зон.....	14
1.3 Особливості регулювання офшорної діяльності.....	21
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ОФШОРНОГО СЕКТОРУ В ЕКОНОМІЦІ КРАЇН ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ ТА КАРИБСЬКОГО БАСЕЙНУ	29
2.1 Фактори та передумови виникнення офшорного сектору в економіці країн Латинської Америки і Карибського басейну.	29
2.2 Регресійно-кореляційний аналіз факторів офшоризації економік країн Латинської Америки і Карибського басейну.....	39
2.3 Досвід офшоризації та особливості офшорного сектору в економіці України	49
2.4 Перспективи розвитку офшорного сектору в економіці країн Латинської Америки і Карибського басейну та його вплив на світову економіку.....	56
Висновки	65
Список використаних джерел	69

Скорочення

ТНК - Транснаціональна корпорація;

ОФС - Офшорний Фінансовий Сектор;

МФЦ - Міжнародний Фінансовий Центр;

РФЦ - Регіональний Фінансовий Центр;

ОФЦ - Офшорний Фінансовий Центр;

МВФ - Міжнародний Валютний Фонд;

МБК - Міжнародні Бізнес Компанії;

ЛАК - Латинська Америка та Карибський басейн;

ПІІ - Прямі Іноземні Інвестиції;

БВО - Британські Віргінські Острови.

ВСТУП

Актуальність теми. Офшорна економіка набула поширення в 1970-х роках, і сьогодні різні фінансові, економічні та інвестиційні установи використовують цю концепцію для розподілу ризиків, підтримання зростання бізнесу та зменшення операційної жорсткості, яку посилюють держави. Офшоризація дозволила транснаціональним компаніям уникнути складних і несприятливих для бізнесу податків у своїх материнських країнах, а також скористатися перевагами глобалізації, оскільки офшоризація є відносно дерегульованою і підвищує фінансову стабільність деяких компаній. Офшоризація часто здійснюється в острівних державах, де великі компанії зі США та Європи створюють корпорації, депозити та інвестиції, які часто обкладаються високими податками в їхніх материнських країнах або можуть бути дуже дорогими і, отже, нездійсненними.

У цьому дослідженні аналізується офшорний сектор в Латинському та Карибському регіонах та його вплив на світову економіку. Воно зосереджено на таких життєво важливих питаннях, як правові та податкові рамки основних країн і їхній зв'язок з офшорними економіками. Правова база офшорних економік впливає на гармонізацію глобальної економічної та фінансової системи. Багато в чому це призводить до значних втрат капіталу у світовому ланцюжку. Тому ця тема є важливою для аналізу зростання та майбутнього фінансово-економічної системи світу в цілому.

Даною тематикою займалися вітчизняні та зарубіжні вчені такі як: О.К. Бозуленко, О. В. Грачов, В. О. Гаркуша, Azam M., Damgaard J., Elkjaer T., Binder A. та інші.

Мета дослідження. Дослідити офшорний сектор в країнах Латинської Америки і Карибського басейну для оцінки впливу офшоризації на економіку країн зазначеного регіону та світу в цілому.

Для здійснення зазначеної мети в роботі поставлено наступні **завдання:**

- Дослідити передумови виникнення та особливості функціонування офшорних юрисдикцій у світовій економіці.
- Розкрити сутність та класифікацію офшорних зон.
- Визначити особливості регулювання офшорної діяльності у світовій економіці.
- Встановити фактори та передумови виникнення офшорного сектору в економіці країн Латинської Америки та Карибського басейну.
- Провести регресійно-кореляційний аналіз факторів офшоризації економік країн Латинської Америки та Карибського басейну.
- Дослідити досвід офшоризації та особливості офшорного сектору в економіці України.
- Охарактеризувати перспективи розвитку офшорного сектору в економіці країн Латинської Америки та Карибського басейну та його вплив на світову економіку.

Об’єктом дослідження - є процеси офшоризації в світовій економіці.

Предметом роботи – є дослідження особливостей розвитку офшорного сектору в економіці країн Латинської Америки та Карибського басейну.

Методи дослідження. В роботі використано такі методи: графічний метод, регресійний аналіз, кореляційний аналіз, аналітичний аналіз та концептуальний аналіз.

Теоретична, методична та практична значущість результатів. Ця робота надає універсальне представлення різних факторів, які впливають на виникнення та утворення офшорних фінансових секторів.

Інформаційною базою дослідження є різні наукові праці, статистичні дані, розміщені на сайтах міжнародних організацій або країн та аналітичні статті рейтингових агенств.

Структура роботи. Робота складається з вступу, двох розділів, висновку, списку використаних джерел та додатку. Робота налічує 77 сторінок, 14 таблиць, 5 рисунків, список використаних джерел з 83 найменувань та 4 додатків.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ОФШОРНИХ ЗОН У СВІТОВІЙ ЕКОНОМІЦІ.

1.1 Передумови виникнення та наслідки функціонування офшорних юрисдикцій у світовій економіці.

Класична економічна теорія пояснює офшоризацію як концепцію, що базується на вільних ринках. Офшоризація ґрунтується на тенденції уряду уникати втручання в бізнес-процеси і зосередитися на своїх основних функціях, таких як підтримання правопорядку. У своїй праці "Багатство народів" Адамс Сміт стверджував, що економікою повинна керувати "невидима рука", коли бажаючий продавець знаходить бажаючого покупця, що впливає на укладення угоди. З класичного припущення, невидима рука - це вільний ринок, який контролюється попитом і пропозицією, і в цьому випадку інші ринки, такі як олігополії та монополії, є неефективними, а державний контроль розглядається як ринкова екстерналія. Офшорні ринки базуються на принципі невидимої руки, вільного ринку, попиту та пропозиції [59]. Це означає, що інвестори мають контроль над своїми активами, і лише вони можуть визначати, наскільки ефективними та прибутковими будуть їхні інвестиції, оскільки уряд не має контролю над ринком.

Damgaard et al. [15] стверджують, що понад 12 трильйонів доларів світового багатства сховано в офшорах, і з початку 20-го століття кількість офшорних рахунків значно зросла, про що свідчать панамський документ та швейцарські витоки. Проте, хоча можна стверджувати, що більшість цих офшорних економік є податковими гаванями, а корпоративна спільнота не завдає шкоди і не займається незаконною діяльністю, етичний аспект офшоризації останніми роками перебуває під пильною увагою, і більша частина багатства в цих країнах розглядається як цілеспрямована стратегія, спрямована на те, щоб рідні країни не отримували вигоди від «прямих іноземних інвестицій» (ПІІ) [20]. Деякі практики офшорингу прирівнюються до ухилення від сплати податків, хоча їхній

економічний вплив у таких країнах, як Багамські та Бермудські острови, є значним. Такі країни, як Нідерланди, Люксембург, Сінгапур, Бермудські острови, Ірландія, Віргінські острови та Кайманові острови, є домом для великих порожніх корпоративних оболонок, які не ведуть реальної діяльності, і 40% світових ПІІ втрачається в цих країнах, оскільки податкова та бізнес-політики дозволяють транснаціональним корпораціям успішно ухилятися від сплати податків [22].

Офшоризація - це переміщення капіталу та факторів виробництва, крім робочої сили, з однієї юрисдикції в іншу з метою отримання прибутку або доходу. Ця практика зумовлена створенням податкових гаваней, тобто юрисдикцій, які стягують низькі податки або взагалі не стягують їх із зовнішніх інвесторів чи бізнесу, який працює на міжнародному рівні. Ця практика створює офшорний фінансовий центр, який діє як грошовий ринок для офшорної економіки. Офшорна економіка - це відгалуження глобальної економіки, яке базується на уникненні податків та використанні правової бази для максимізації доходів. Ухилення від сплати податків - це легальне втручання з метою уникнення податків. Рисунок 1.1 нижче демонструватиме цю сутність та переваги офшорингу.

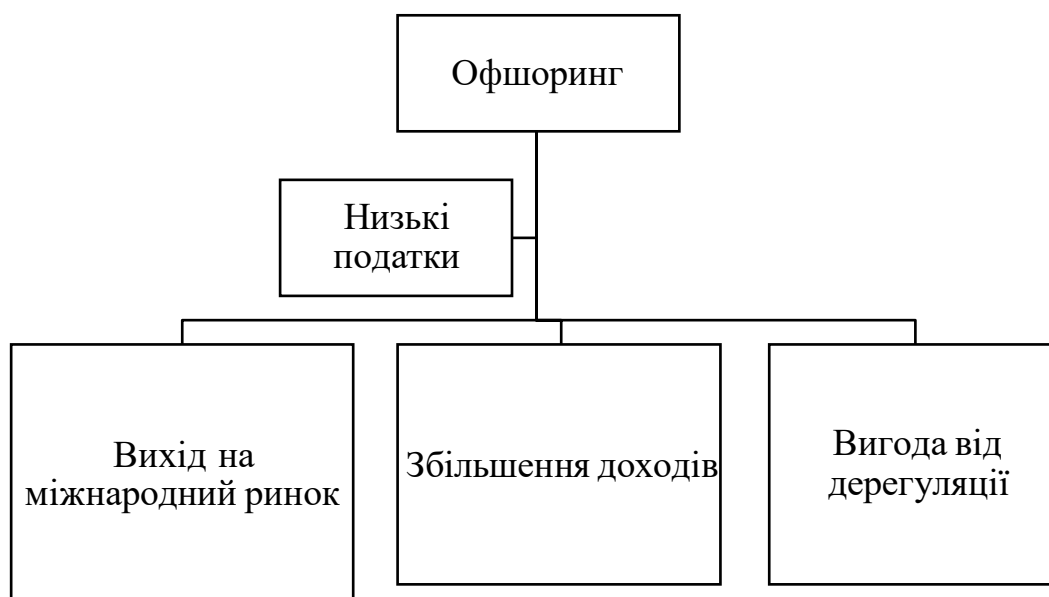

Рисунок 1.1. Сутність та переваги офшорингу.

Джерело: побудовано автором на основі [15].

Однак, окрім податкових та фінансових причин для офшорингу, корпорації також використовують цю стратегію, щоб заощадити витрати та уникнути правових обмежень, які можуть обмежувати діяльність у рідній країні. Наприклад, кілька круїзних компаній мають штаб-квартири в Маямі, але зареєстровані в офшорах, особливо в Карибському басейні [63]. Наприклад, найбільша круїзна компанія Royal Caribbean базується в Маямі, штат Флорида, у Сполучених Штатах Америки (США), але зареєстрована на Багамських островах, а раніше компанія була зареєстрована в Ліберії. Це міжнародна компанія, яка працює по всьому світу, і закони, які безпосередньо регулюють її діяльність, залежать від того, де вона зареєстрована. Оскільки закони на Багамських островах є більш гнучкими, компанія може мати юридичні важелі впливу. Також, офшоринг сприяв зростанню фармацевтичних компаній у США, оскільки, хоча найбільшим ринком цих організацій є материкова частина США, більшість з них зареєстровані в Пуерто-Ріко, що є територією США, яка пропонує податкові пільги та пов'язані з ними стимули для фармацевтичних фірм [70].

Сталому економічному розвитку найбільше загрожує офшоризація, яка передбачає виведення діяльності компанії за межі материнської країни з метою збільшення прибутків і забезпечення інкогніто власника капіталу. Наприклад, деякі офшорні економіки, особливо першого рівня, не вимагають декларування власників капіталу або транснаціональних корпорацій, і ця конфіденційність є важливою для тих, хто прагне примножити багатство за межами своєї юрисдикції. Найбільш негативний вплив офшоризації відчують на собі Китай і Росія, де щорічно нелегально виводять 139 і 104 мільярди доларів і розміщують їх на офшорних рахунках, і хоча процес виведення коштів є незаконним, процес розміщення коштів є законним і прийнятним в офшорних економіках [56]. Тим не менш, український приклад показує, що офшоризація впливає не лише на

багаті держави, оскільки країна втрачає 11 мільярдів доларів щорічно і посідає 14-те місце серед країн з високими темпами відтоку капіталу [44].

Вплив офшоризації на світову економіку критикують за те, що вона спричиняє витоки інформації та здійснює незаконні дії з боку урядів, приватних осіб та ТНК, а дослідження показали, що кількість офшорних рахунків зросла зі збільшенням допомоги бідним країнам, а отже, існує кореляція між офшоризацією та незаконним використанням іноземної допомоги [2]. Негативне сприйняття офшорних банківських і фінансових систем помітне в західному світі, особливо після терористичної атаки 11 вересня у США, коли офшорні банки звинуватили у сприянні фінансуванню тероризму [1]. Аргументом різних досліджень є те, що офшорні банки не є ефективно регульованими, вони виступають як придатні варіанти для створення багатства, і лише кілька країн мають такі банки, а це означає, що операційна спроможність цих установ в основному обмежена законами приймаючих країн та їхньою податковою структурою [1]. Таблиця 1.1 демонструватиме як саме офшори впливають на економіку податкових гаваней.

Таблиця 1.1 Розподіл прибутків в основних податкових гаванях світу.

Податкова Гавань	Корпоративний прибуток/млрд. доларів США	Прибутки іноземних компаній/млрд. доларів США	Місцеві корпоративні прибутки/млрд. доларів США
Сінгапур	120	90	30
Швейцарія	95	60	23
Пуерто-Ріко	53	43	10
Бермудські острови	25	25	1

Джерело: побудовано автором на основі [81].

Тим не менш, хоча етичність офшоризації обговорюється роками, її законність можна довести, якщо тільки її мотивація не є незаконною, адже якщо фізичні особи використовують офшорні фінансові сектори (ОФС) для уникнення

податків, вони діють законно, і це той самий випадок для компаній, які використовують ОФС для переміщення прибутку. Компанія, яка вирішила зареєструватися на Багамах, може уникнути сплати корпоративних податків та інших юридичних витрат, що збільшить її прибуток після сплати податків. ОФС також використовують цей аргумент, вказуючи, що вони застосовують інноваційні, правові та креативні механізми для залучення інвесторів і капіталу, а виходячи з їхніх операційних можливостей, ОФС використовують значно складні інфраструктурні та комунікаційні системи, які забезпечують їхню економічну відкритість і життєздатність [46]. Спроба ЄС запровадити закон, який би контролював ухилення від сплати податків серед його членів, не була успішною, оскільки не всі офшори знаходяться в Європейському Союзі, а деякі з них, такі як Швейцарія та Кіпр, мають незалежні та унікальні фінансові системи, які неможливо інтегрувати або контролювати за допомогою закону DAC6 [11].

Цей закон був створений парламентом ЄС у 2018 році для моніторингу ухилення від сплати податків, спричиненого офшоризацією, хоча з моменту прийняття закону у 2022 році інвестиції в офшорні економіки та країни, які пропонують громадянство за інвестиції, зросли на 14 мільярдів доларів, що свідчить про те, що закон не вплинув на офшоризацію в ЄС [11]. Отже, характер того, як країни намагалися боротися з офшоризацією, показує, що цей сектор суттєво впливає на фінансові потоки економік, а ТНК і заможні країни використовують офшорну систему для зберігання своїх багатств, і це є витоком зі світової економіки.

Офшорний сектор сприймається як незначний сегмент світової економіки, але успіх Сінгапуру, Ірландії, Гонконгу та Кіпру показує, що офшоризація є важливою складовою глобальної економіки і має глибоке історичне коріння, оскільки має інститути, закони та політику, які регулюють його існування. Цей сектор є відгалуженням сучасної банківської системи, але він дуже стабільний і не залежить від міжнародної валютної політики, оскільки його управління

базується на інших факторах і може протистояти економічній невизначеності [26]. Це свідчить про те, що офшорний сектор має глобальне значення, і його не слід розглядати як виноску під час аналізу світової економіки [46;26]. Офшорні фінансові сектори, такі як у Лондоні та Сінгапурі, гарантують, що кошти, які проходять через них, залишаються невидимими для уряду, а також забезпечують захист власності та м'яке оподаткування на основі креативної бухгалтерії, яка використовує правові лазівки [26].

Офшорний світ є широким і складним, і хоча його розглядають як тінь світової економіки, він підтримує світову ліквідність, а корпорації використовують його як кредитора останньої інстанції. Відтепер офшорні фінансові центри - це не лише острови, які дозволяють людям зберігати свої статки, але й сукупність систем та інституцій, які опосередковують і контролюють глобальні фінансові потоки, а під час кризи 2008 року понад три трильйони доларів з Мексики, Бразилії та Китаю перебували на офшорних рахунках, і щороку Банк міжнародних розрахунків (БМР) вказує, що світова офшорна економіка отримує близько 600 мільярдів доларів [7].

Отже, офшорний сектор є більш масштабним, ніж передбачало більшість досліджень, оскільки в цій системі зосереджено понад 10% світового валового внутрішнього продукту [35]. Існування офшорних країн підтримується як міжнародною політичною системою, яка дозволяє міжнародним законам сприяти їхньому розвитку, так і внутрішнім законодавством, яке є більш привабливим для міжнародних інвесторів, хоча це не стосується внутрішніх інвесторів. Це означає, що закони підтримують міжнародних інвесторів, але це не стосується внутрішніх інвесторів, а це означає, що існує значна різниця між тим, як ці країни керують своїми офшорними та внутрішніми економіками [7].

Офшорний сектор базується на трьох основних і важливих елементах, які включають те, що офшорні послуги пропонуються нерезидентам, а це означає, що громадянин Сінгапуру не може користуватися офшорними послугами країни [35]. Другим елементом є те, що офшоризація передбачає нульове або майже

нульове оподаткування, а третє положення полягає в тому, що фінансова, банківська, майнова та інша інформація про власника зберігається як є і стає невидимою для влади. Наприклад, у Домініці в офшорному секторі не стягуються податки, а компанії не зобов'язані надавати офіційним особам жодних фінансових звітів [5]. У наведеній нижче таблиці 1.2 показано глобальні офшорні зони на основі податкової політики, і в ній зазначено офшорні економіки першого-третього рівня.

Таблиця 1.2 Особливості оподаткування в основних офшорних регіонах світу.

Рівень.	Група країн.	Особливості оподаткування.
Рівень 1.	Беліз, Об'єднані Арабські Емірати, Острови Кука, Домініка, Панама, Сент-Кітс і Невіс, Багамські острови.	1. Мають нульове оподаткування. 2. Компанії мають право вести бізнес по всьому світу. 3. Не мають права вести бізнес на місцевому рівні. 4. Не очікується, що компанії будуть надавати інформаційну звітність. 5. Конфіденційна, спрощена та гнучка реєстрація.
Рівень 2.	Сінгапур, Гонконг, Гібралтар, острів Мен.	1. Мають право вести бізнес по всьому світу. 2. Не мають права вести бізнес на місцевому рівні. 3. Звільнені від податків. 4. Фінансова звітність є обов'язковою.
Рівень 3.	Великобританія, Мальта, Кіпр.	1. Нижчі податки, ніж у середньому по світу. 2. Мають право вести бізнес по всьому світу. 3. Можуть вести бізнес на місцевому рівні.

Джерело: побудовано автором на основі [35].

МВФ класифікує ОФС як фінансовий центр, який посилюється «міжнародними фінансовими центрами» (МФЦ) та «регіональними фінансовими центрами» (РФЦ), а це означає, що існує взаємозв'язок між фінансовими системами в глобальній структурі та ОФС, і дослідження показали, що стабільність МФЦ та РФЦ визначається стійкістю ОФС [40]. Наприклад, стійкість і сила Сінгапуру як ОФС багато в чому посилює статус його РФК, який діє як тіньовий банк. Прибутки, отримані в РФЦ, переміщуються до ОФС, який є більш стабільним, менш оподатковуваним і надає гнучкі банківські послуги, що перебувають під контролем власника, а не влади [53].

У 2018 році МВФ вказав, що 8 ОФС проводять 85% офшорних фінансових потоків - це країни Карибського басейну, Люксембург, Сінгапур, Гонконг, Нідерланди та Ірландія. ОФС стали більш розвиненими в 1970-х роках, коли багаті люди та ТНК прагнули уникати податкового законодавства та регуляторних обмежень, і це стало помітним у 2000 році завдяки ініціативам, розробленим МВФ-ОЕСР-ФАТФ, що є результатом співпраці МВФ, Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) та цільової групи з протидії відмиванню грошей [69]. Це означає, що ті ОФС, які справді подолали ці стандарти, досягли успіху в управлінні офшорами, і за допомогою цих урядів ОФС стали відомими. Крім того, хоча ОФС 20-го століття розглядалися як цехи з відмивання грошей, вони були ратифіковані в 21-му столітті, хоча привабливість ОФС зменшилася через юридичний і внутрішній контроль. Тим не менш, існує суттєва різниця між відмиванням грошей, фінансовими пірамідами та іншою незаконною діяльністю, яка є наслідком офшорингу.

Тіньовий банкінг є копією традиційного банкінгу, але пропонує кредитні та депозитні послуги через ринкові фінанси, і це небанківське втручання, яке сприяє самодостатній банківській системі та сприяє офшорному фінансуванню. Тіньовий банкінг є важливою складовою офшоризації, оскільки він не перебуває під пильною увагою центральних банків або інших регуляторних органів, і, по суті, його основна роль полягає в тому, щоб забезпечити «чистоту» коштів, які циркулюють у системі. У цьому випадку термін «чисті» означає, що кошти не отримані незаконним шляхом і не використовуються для підтримки незаконної діяльності, такої як тероризм або торгівля наркотиками. Отже, тіньовий банкінг підтримується кодексом, який забезпечує підвищення довіри до нього, оскільки ті, хто використовує офшоризацію, прагнуть зберегти конфіденційність, а низькі витрати та незаконні дії є центральними для цього кодексу [69].

Це пов'язано з тим, що офшорний сектор може надавати податкові пільги та менш обмежувальне правове середовище, він не стоїть над законом, а це означає, що їх можна розслідувати та викривати, і сценарій з паперами Пандори

підтверджує цей аспект. Деякі з установ, які вважаються тіньовими банкірами, - це фінансові компанії та фонди грошового ринку, які підтримують інші установи грошового ринку, такі як хедж-фонди та інші [69]. Тіньова банківська система є значно більшою, і вона забезпечує ліквідацію та функціонування економіки, оскільки тіньові банки можуть інвестувати від імені власників капіталу, а це означає, що офшорний капітал може бути опосередковано повернутий в економіку. Ірландська тіньова банківська система щорічно вносить понад 2 трильйони доларів в економіку ЄС. Отже, передумови виникнення та функціонування офшорної юрисдикції у світовій економіці ґрунтуються на трьох основних елементах: оподаткуванні, законах та приватності. Офшорні економіки гарантують, що інвестори з інших країн, якщо вони вирішують працювати в самій офшорній країні, то вони будуть позбавлені офшорних привілеїв. У Сінгапурі нерезидентам дозволено реєструвати свій бізнес у країні, а потім працювати на міжнародному рівні, але якщо вони вирішують працювати в країні, вони зобов'язані сплачувати податок у розмірі 17%.

1.2 Сутність та класифікація офшорних зон.

Корпорації та мільйонери в усьому світі стверджують, що найефективніший спосіб зберегти та примножити свої статки - це не ухилятися від сплати податків, а уникати їх. Однак у США уникнення податків є складним завданням, і може коштувати організації більше коштів, тому офшоризація стає єдиним варіантом, коли багаті люди зберігають свої кошти і використовують ОФС як інвестиційні банки. Наприклад, припустимо, що інвестор вкладає кошти в Goldman Sachs. У такому випадку він, швидше за все, переведе свої прибутки в ОФС на Кайманових островах, щоб уникнути оподаткування прибутку і витрат, пов'язаних з утриманням грошей у комерційних банках.

Офшорні зони, ймовірно, контролюють фінанси, а отже, впливають на світову економіку, оскільки половина світових грошей проходить через офшорні

зони [29]. Міжнародні офшорні зони можна поділити на Латинську та Карибську, Європейську та Азійсько-Тихоокеанську зони. Зона Карибського басейну та Латинської Америки має найбільшу кількість напрямків, а деякі з них, такі як Бермудські острови, навіть не оподатковують своїх резидентів, і за цим показником їм поступаються лише Об'єднані Арабські Емірати. Азійсько-Тихоокеанський регіон контролюється Сінгапуром і Гонконгом, які також є основними РФЦ цієї зони і пропонують послуги економічним гегемонам регіону, включаючи Японію, Китай та Індію.

До регіону Латинської Америки та Карибського басейну належать Беліз, Кайманові острови, Багамські острови, Сент-Кітс і Невіс, Антигуа і Барбуда, Домініка, Коста-Ріка, Барбадос і Бермудські острови, які є основними одержувачами багатства та інвестицій з Європи та Північної Америки. Європейська офшорна зона доповнюється Швейцарією, Німеччиною, Люксембургом, Великою Британією та Кіпром, а Швейцарія є основним РФЦ, якому віддають перевагу в ЄС, Північній Америці та Азії через її рівень конфіденційності та політичної стабільності. У Швейцарії банкірам заборонено повідомляти інформацію про особу власника рахунку, а за розголошення даних власника рахунку їх можуть ув'язнити приблизно на шість місяців [71]. Таблиця 1.3 нижче ілюструє ці офшорні зони.

Таблиця 1.3 Основні офшорні регіони світу.

Азійсько-Тихоокеанський регіон.	Латинська Америка та Карибський басейн.	Європейський регіон.
Гонконг, Сінгапур.	Беліз, Кайманові острови, Панама, Сент-Кітс і Невіс, Антигуа і Барбуда, Домініка, Коста-Ріка, Барбадос, Бермуди.	Швейцарія, Німеччина, Люксембург, Нідерланди.

Джерело: побудовано автором на основі [71;44].

Суть офшорів залежить від сегмента попиту на ринку, оскільки якщо на них немає попиту, то немає і пропозиції, і хоча журналісти та парламентарі

зосередилися на стороні пропозиції, вони не змогли вплинути або регулювати цей ринок, який з роками суттєво змінився. Наприклад, єдиним ефективно перевіреним і відомим у Європі офшорним сектором є Швейцарія, і його легітимність ґрунтується на її рішенні не бути членом ЄС; отже, не очікується, що ця країна дотримуватиметься будь-яких фінансових законів чи політики ЄС [26]. Тим не менш, якщо визначати офшорні держави теоретично та практично, а не юридично, то Нідерланди, Великобританія, Німеччина та Ірландія є Офшорними державами. Найповніше визначення, яке пропонує суть ОФС та їхній успіх у різних зонах, стверджує, що це держави, які навмисно розробляють закони, що послаблюють політику, яка регулює фінансові та ділові операції найбільших резидентів, з метою уникнення податків, регулювання, а їхня довіра до них підвищується завдяки секретності та юридичної підкріпленості.

Метою ОФС у Карибському регіоні є збільшення доходів і залучення інвесторів, а основним правилом є низький рівень нагляду, низькі або нульові податки та гнучкість, а офшорна діяльність переважно забезпечує непрямі доходи місцевим жителям [29]. Швейцарія виступає за офшоризацію, оскільки вона діє як тіньовий банк Заходу, а національна валюта є однією з найстабільніших у світі, оскільки вона підтримується фінансовою репутацією країни, попитом і пропозицією на долар, що захищає її від непередбачуваної ринкової невизначеності. Суть Швейцарії як офшорного центру можна порівняти із законодавством штату Нью-Джерсі 1889 року про низький рівень регулювання для залучення нью-йоркських корпорацій, і серед них були стандарти, які сформували компанію-оболонку в Ньюарку, Нью-Джерсі [69]. Таблиця 1.4 показує фактори, які слід враховувати корпораціям і не тільки при виборі ОФС.

Україна є значним офшорним центром, а також пропонує аутсорсингові послуги, переважно пов'язані з інформаційними технологіями. Економіка використовує своє стратегічне положення, щоб дозволити бізнесу вийти на

ринок Східної Європи, а країна має великий ринок і кваліфіковану робочу силу [45].

Таблиця 1.4 Основні фактори, які слід враховувати при виборі офшору.

Фактор	Характеристика
Податки	Низькі або нульові податки
Офшорне законодавство	Офшорні та місцеві закони не повинні бути схожими
Конфіденційність	Високий рівень конфіденційності, що підтримується законом
Політика	Політична стабільність
Потоки капіталу	Високий рівень руху капіталу та надійний обмінний курс
Економіка	Економіка має бути стабільною та зростаючою
Банківська система	Визначена, зростаюча та стабільна банківська система

Джерело: побудовано автором на основі [18].

Українська система освіти зосереджена на технічних аспектах, таких як інженерія та технології, що має важливе значення для просування процесу офшоризації, водночас вона пропонує послуги аутсорсингу для компаній, розташованих на Заході, і деякі з них, зокрема Boeing, Microsoft та Samsung, впровадили офшорні бізнеси в країні. Такі компанії, як Payoneer, Amadeus і Aricent, зареєстровані в країні, але ведуть міжнародну діяльність, а деякі, як Payoneer, є одними з найбільш легальних і успішних компаній з переказу коштів. Однак їхня діяльність регулюється іншими законами, зокрема, законами США та ЄС, спрямованими на боротьбу з відмиванням грошей і пов'язаними з цим порушеннями.

Україна як офшорний фінансовий центр суттєво відрізняється від регіону ЛАК, оскільки, хоча вона має більш сприятливі, ніж на Заході, податки, вона не вважається податковою гаванню [23]. Однак ОФС стратегічно знаходиться в ЄС, а враховуючи, що він має тісні зв'язки зі Сходом і вважається важливим союзником Заходу, легкість ведення бізнесу в країні покращилася з 155 до 70, а після російського вторгнення у 2022 році країна відчула значний приплив

капіталу, особливо з Великої Британії, Німеччини та США, і більшість корпорацій використовують його для відкриття дочірніх компаній з досліджень і розробок та розвитку своїх глобальних брендів. Таким чином, Україна пропонує унікальний випадок ОФС, який не пов'язаний з податками, а залежить від стратегічного розташування, бізнес-законодавства та наявності інституцій і систем людського капіталу, які забезпечують рівень правового ризику для інвесторів [27]. Однак з іншої сторони після російського вторгнення країна зазнала величезного відтоку капіталу, що вплинуло на її ефективність як ОФС, а руйнування інституцій призвело до того, що шанси країни стати надійним ОФС різко впали. Політична стабільність та інституційна ефективність є передумовами стабільності та надійності ОФС, а оскільки країна наразі переживає кризу, її шанси стати ОФС майже незначні [30].

Рішення зробити юрисдикцію офшорним ринком в основному ґрунтується на економічних вигодах. Держави вивчають вигоди від податків, які вони можуть отримати від міжнародного бізнесу, та непрямі переваги офшоризації, і визначають, що необхідно проводити офшоризацію, оскільки це допоможе економіці зростати швидше і захистить її від міжнародних потрясінь. Крім того, це відкриє економіку для пулу важливих ресурсів, які можуть бути використані для розвитку інших секторів, пов'язаних з міжнародними ринками та фінансами, і зробить країну значним фінансовим центром, що безпосередньо вплине на валюту та міцність іноземної валюти [23]. Наприклад, країни з найсильнішою валютою у світі мають найнижчі відсотки за борговим навантаженням, оскільки вони можуть уникнути валютних коливань долара, а також підтримувати свою міжнародну конкурентоспроможність, забезпечуючи кращі кредитні рейтинги та з'ясовуючи свою платоспроможність, що є однією з переваг наявності офшорного ринку.

Попит на долар буде регулюватися, оскільки пропозиція є високою, а це означає, що місцевий попит на міжнародну пропозицію буде забезпечений, і часом пропозиція доларів може перевищувати попит, що, як правило, створює

надлишок, який приносить користь місцевій валюті. Багато країн, особливо з низьким рівнем доходу, борються з ослабленням своїх валют по відношенню до долара. Основна причина полягає в тому, що долари, необхідні для імпорту товарів, недоступні [45]. Це підвищує ціну долара і означає, що місцева валюта слабшає, оскільки більша її частина використовується для купівлі кількох доларів. Це узгоджується із законом попиту, який стверджує, що якщо попит зростає, ціни також зростатимуть, доки пропозиція не досягне порогового рівня попиту. Однак грошовий ринок не завжди поводитьься так, як звичайний ринок. Це означає, що пропозиція є автоматичною і має бути ініційована безліччю заходів монетарної та фінансової політики, щоб переконати інвесторів у перевагах вивільнення накопичених коштів та інвестування в країну. Як наслідок, деякі країни вирішили внести значні зміни, які мали на меті залучити міжнародних інвесторів для створення надійного притоку долара і забезпечити собі майбутнє рішення для підтримки внутрішнього грошового ринку. Це відіграло важливу роль у зменшенні коливань національних валют, а валюти офшорних ринків, таких як Сінгапур, Гонконг, Багамські острови та Швейцарія, є одними з найстабільніших, і зміни на міжнародних грошових ринках на них не вплинули [8]. Під час фінансової кризи 2008 року такі країни, як США, Великобританія, Німеччина та Канада, зазнали значного падіння. Їхні валюти стали дуже слабкими, оскільки грошові ринки зазнали величезного відтоку, а не притоку капіталу.

Безпрецедентні банківські втечі та паніка інвесторів потрясли світовий фінансовий порядок, і хоча це вплинуло на ОФС, оскільки в них надходило менше грошей, вони відчували вищий рівень активності інвесторів [27]. Це пов'язано з тим, що фінанси в ОФС довелося знову вливати в глобальну фінансово-економічну систему, щоб стимулювати інвестиції. Крім того, ОФС отримують вигоду від міжнародного ринку через інші аспекти, такі як туризм. Зокрема, економіка Карибського басейну залежить від туризму, що зумовлює необхідність створення стратегій, які роблять їх більш відкритими для

міжнародного світу як місця для інвестицій та відпочинку [30]. За допомогою податкових та регуляторних заходів регіон збільшив трафік вантажних і пасажирських круїзів, що працюють в Атлантичному океані, і це суттєво вплинуло на кількість туристів, які відвідують острови та внутрішню частину Латинської Америки. Щоб задовольнити потреби туризму в регіоні, ОФС сприяли реєстрації круїзних суден у регіоні, про що свідчить реєстрація таких компаній, як Norwegian Cruise Lines, а також використання Майамі, де розташовані штаб-квартири трьох найуспішніших круїзних корпорацій світу.

Це свідчить про багатогранні наслідки офшорингу та його вплив на динаміку економічних систем у цьому регіоні, що дозволило збалансувати місцевий економічний розвиток з міжнародними глобальними структурами. ОФС виступають точкою економічного контакту між місцевою економікою та глобальною економікою, а також дипломатичною чи міжнародною перспективою місцевої влади [48]. Завдяки цьому деякі країни, такі як Сінгапурі Швейцарія, вважаються економічними дивами та втіленням демократії. Такою ж траєкторією розвиваються такі країни, як Багамські острови та Уругвай, які характеризуються як найбільш політично стабільні в регіоні і сприяють розширенню цієї економіки.

Крім того, країни мають життєво важливу дипломатичну політику, обмежену політикою, а в Латинській Америці Уругвай став найстабільнішою країною в регіоні, який характеризується величезними громадянськими потрясіннями, і він отримав вигоду, яка зробила його основним інвестиційним партнером для міжнародного світу і, таким чином, капіталізувала невдачі своїх регіональних партнерів [61]. Це пояснює обґрунтування та значення ОФС, а також фактори, які змушують більшість країн підтримувати офшоризацію, і очевидно, що результати втручання є позитивними [51]. Більшість острівних держав мають обмежені ресурси, які вони можуть продати на міжнародних ринках, і аргумент, який вони висунули, полягає в тому, що для збереження майбутнього своєї економіки їм потрібно використовувати свої фінансові ринки

та законодавство для стабілізації результатів діяльності суспільства та місцевого зростання.

1.3 Особливості регулювання офшорної діяльності.

Починаючи з 2002 року, особливо після терористичної атаки 11 вересня, МВФ та уряд США вжили значних заходів для протидії фінансуванню тероризму, і за цей період було прийнято кілька національних та міжнародних законів, що призвело до зменшення кількості ОФС у всьому світі. "Група з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей" (FATF) та "Країни та території, що не співпрацюють" (NCST) змусили Науру зняти з реєстрації понад 400 підставних компаній, що змусило інші країни прийняти не-ОФС, оскільки вона вирішила зміцнити свої міжнародні зв'язки та відмовитися від повернення статусу ОФС [5].

Патріотичний акт США заборонив прямі транзакції між американськими фінансовими установами та ОФС без державного контролю, і це поставило під загрозу успіх багатьох ОФС у всьому світі, особливо тому, що США мають найвищий попит на офшоризацію, а такі території, як Острови Кука, були змушені створити розвідувальний підрозділ, щоб співпрацювати з мінливими правовими тенденціями [40]. Однак це втручання вплинуло на принцип анонімності офшоризації. Нормативно-правовий контроль над ОФС залежить від країни, яка пропонує офшорні послуги, а потім ця країна визначає, як вона буде взаємодіяти з іншими країнами, щоб її рішення про підтримку інститутів ОФС не вплинуло на її дипломатію і не сприяло відмиванню грошей. Успіх Сінгапуру та Швейцарії показує, що ОФС можна успішно регулювати, не турбуючись про фінансування тероризму чи відмивання грошей [46].

Попит на ОФС зростає, коли посилюються податки, регулювання та питання конфіденційності, і хоча податки та закони можуть визначатися офшорною країною, конфіденційність та анонімність страждають, оскільки міжнародні

організації, такі як ЄС та МВФ, можуть вимагати від країн повної звітності про їхню фінансову діяльність, і це є однією з причин, чому Швейцарія не є членом ЄС [2]. Легальність офшоризації також посилюють "міжнародні бізнес-компанії" (МБК), які займаються страхуванням, інвестиційними фондами та трастами і пропонують акції на пред'явника, що зберігають анонімність власника. Ці компанії опосередковано формуються за допомогою номінальних акціонерів, власників офісів і директорів, а отже, їх важко відстежити до справжніх власників; продаж громадянства, особливо в країнах Карибського басейну, загострив проблему ОФС, оскільки інвестор може приховати свою особу під час цього процесу.

У звіті МВФ про діяльність ОФС зазначено, що здатність країн управляти ОФС залежить від їхніх ресурсів і здатності контролювати та впроваджувати закони, пов'язані з офшорами, і близько 70% ОФС мають ефективно транскордонне співробітництво, хоча регіони Карибського басейну потребують значного покращення [11]. У звіті також стверджується, що регулювання діяльності ОФС залежить не від міжнародних законів, а від місцевих законів і того, як вони застосовуються, і що найбільш значною загрозою ОФС є фінансування тероризму, оскільки багато з них змогли управляти і контролювати відмивання грошей. Крім того, оскільки фінансові операції практично складніше контролювати і управляти ними через їхню вразливість до питань конфіденційності та неможливість зберегти анонімність, сучасні ОФС уникають дилеми законності, зосереджуючись на звільнених від оподаткування компаніях або МБК, управління якими здійснюється через номінацію довірчого управління.

Випускаючи акції на пред'явника, надаючи послуги із захисту активів та продаючи "економічне громадянство", ОФС можуть підтримувати законність своєї діяльності, не привертаючи до себе міжнародної уваги [15]. Наприклад, на Багамських островах налічується понад 47 000 МБК і лише 301 банк, що свідчить про те, що більшість ОФС надають перевагу роботі з капіталом, а не з фіатними грошима, оскільки це знижує рівень ризику і дозволяє легше зберігати

анонімність. У наведеній нижче таблиці показано диспропорції між МБК та офшорними банками, і вона ілюструє, що більшість офшорних країн воліють мати справу з МБК, а не з компаніями, хоча наведені нижче дані не є вичерпними, оскільки офшоризація ґрунтується на секретності та інформаційній бюрократії [28].

Таблиця 1.5 Офшорні банки та МБК у Карибському басейні.

Країна/ Банки та МБК	Багамські острови	Британські Віргінські острови	Кайманові острови	Домініка	Бермудські острови	Барбадос	Беліз
Банки	301	13	580	1	0	56	8
МБК	47040	360000	30000	8601	13337	4673	22425

Джерело: побудовано автором на основі [80].

Регулювання офшорного сектору пов'язане з його трьома основними характеристиками, зокрема з тим, що юрисдикції дозволяють фінансовим установам використовувати національне законодавство для ведення бізнесу за межами зареєстрованої країни. Будь-який бізнес має бути зареєстрований для того, щоб функціонувати, і поки ООН перевіряє країну, вона може бути використана для реєстрації бізнесу в усьому світі, якщо його діяльність є законною. Таким чином, бізнес сплачуватиме корпоративний податок і податок на прибуток у країні реєстрації, а якщо країна не стягує такі податки, то бізнес не зобов'язаний їх платити [28]. Це свідчить про те, що законодавча база країни реєстрації сприяє бізнесу, і це є важливим аспектом регулювання офшорів.

Таким чином, повноваження з регулювання ОФС покладаються на країну-резидента, а через симбіотичні відносини між урядом та офшорними суб'єктами закони є простими [22]. Офшорні території створюють закони, які приваблюють ОФС, а отже, суб'єкти мають значне розуміння чинних законів, вони пропонують залучити місцеву владу для захисту, що дає їм право вести бізнес без необхідності доводити свою власність, оскільки реєстраційна ліцензія є доказом

їхньої легітимності [44]. Наприклад, круїзна компанія Norwegian Cruise Line зареєстрована на Багамських островах, але має штаб-квартиру в Маямі, але влада США не має права вимагати підтвердження права власності, оскільки це функція влади Багамських островів, а більшістю таких компаній володіють підставні компанії.

Регіон Латинської Америки і Карибського басейну відомий своєю стратегічною системою оподаткування, яка робить цей регіон, а особливо Карибський регіон, справжнім податковим раєм, що складається з величезної дерегуляції та сприятливого імміграційного законодавства, яке дозволяє людині стати громадянином будь-якої з країн за умови здійснення інвестицій. Це означає, що заможні люди, які бажають отримати громадянство в цих країнах, інвестують певну суму коштів у межах певної кількості грошей, що автоматично робить їх громадянами за умови, що інвестиції є законними. Приватні інвестори, які проживають у США, інвестують через цей регіон активи на суму 4 трильйони доларів або чверть ВВП США, що дозволяє регіону мати значний фінансовий потік [57]. Рисунок 1.2 нижче демонструє як саме проходить розподіл регулювання в ЛАК.

Рисунок 1.2 Особливості регулювання офшорної діяльності в країнах Латинської Америки та Карибського басейну.

Джерело: побудовано автором на основі [31].

Це означає, що хоча кошти не інвестуються в регіон, вони інвестуються через нього, а це означає, що країни можуть отримати вигоду від кращої валютної вартості та ПШ. Кайманові острови входять до п'ятірки найбільших ОФС у світі, пропонуючи трасти, банківські послуги та реєстрацію компаній. У цій юрисдикції офшорні компанії не оподатковують доходи, які вони отримують з-за кордону, а отже, їхній прибуток до оподаткування є фактичним прибутком від бізнесу та інших супутніх податків, таких як податки на приріст капіталу, спадщину, майно, дарування, корпоративні податки та податки на прибуток, що робить цю юрисдикцію чистим податковим раєм для офшорного бізнесу. Крім того, Кайманові острови не вимагають від офшорних компаній річної, квартальної чи будь-якої іншої звітності, а також мають суворе банківське законодавство, подібне до швейцарського, де розкриття інформації про банківські операції власників офшорних рахунків навіть владі може призвести до штрафних санкцій, що є життєво важливим для збереження банківської таємниці. Крім того, офшорні компанії можуть здійснювати транзакції на будь-які суми грошей, а під час переказу активів не потрібно ставити печатку.

У Панамі діяльність офшорних компаній суттєво відрізняється від діяльності інших країн Латинської Америки та Карибського басейну, оскільки вони захищені законом і можуть працювати як на внутрішньому, так і на міжнародному рівні [6]. Це означає, що ці компанії можуть працювати всередині країни та на міжнародному рівні і конкурувати з місцевим бізнесом, хоча вони звільнені від сплати корпоративних, прибуткових, місцевих та будь-яких інших податків, пов'язаних з бізнесом, що робить країну чистим податковим раєм. Країна дотримується законів і практики банківської таємниці, і з 2001 року вона уклала 15 податкових угод, але не має правил валютного контролю. Багамські острови є однією з найстаріших ОФС у світі, і така діяльність простежується ще з 1930-х років. Проте законодавство, яке сприяло становленню Багамських островів як сучасного ОФС, було прийнято в 1990-х роках. Його положення роблять цю країну найкращою для реєстрації суден і мають значний вплив на її

туристичний сектор, оскільки міжнародні круїзні компанії, такі як Norwegian Cruise Lines, отримують ліцензію відповідно до її законодавства.

Закони про банківську таємницю в Карибському басейні походять з Багамських островів, і лише спеціальна постанова Верховного суду може змусити офшорний бізнес розкрити свої транзакції, і лише дуже небагато людей, які є суддями, можуть бачити деталі. На Британських Віргінських островах (БВО) діє таке саме податкове законодавство, як і на Кайманових островах, але, на відміну від Панам, вони не мають податкових угод з іншими країнами, а бізнес може здійснювати транзакції якомога частіше через відсутність валютного контролю, що є стратегією для підвищення конфіденційності бізнесу [16]. Домініка є чистим податковим притулком для бізнесу, а фізичним особам не надають жодної особистої інформації, вона має закон, який обмежує офшорні організації від розкриття імен своїх директорів або акціонерів, і ця постанова поширюється на захист активів, і офшорні компанії жодним чином не можуть розкрити, кому належать активи, які вони використовують, або як ці активи репатріюються до власників. Податкове законодавство Домініки пов'язане з Законом Ангільї про офшорні банки від 2005 року, який забороняє агентам, працівникам та іншим учасникам сегменту офшорних банків розголошувати будь-які операції цих установ.

Коста-Ріка є частиною перешийка, що з'єднує північ з Південною Америкою, і, на відміну від ОФС, проаналізованих до цього моменту, країна не є чистим податковим притулком, але має сприятливі податки, які приваблюють офшори, особливо з США. Коста-Ріка - стабільна країна, що дозволяє бізнесу вести діяльність як на своїй території, так і на міжнародному рівні. Ті, хто працює на міжнародному рівні, не зобов'язані сплачувати податки з отриманого прибутку, але ті, хто працює на території країни, сплачують певну суму податків. Країна пропонує міжнародним корпораціям податкові пільги різного калібру на вісім років, а компанії, на які такі пільги не поширюються, сплачують податки задуже низькою ставкою, а дивіденди та приріст капіталу не обкладаються

податками [5]. Тим не менш, країна слідує траєкторії своїх колег, запроваджуючи суворі закони про конфіденційність для офшорного банкінгу.

Регіон ЛАК має різні фактори, які можуть сприяти його економічному зростанню, але це не той випадок, коли Азія обігнала його, і він залежить від експорту з Китаю та інших азійських країн, а уважний аналіз Карибських островів показує, що проблема відрізняється від латиноамериканської. Карибський регіон не має землі, ресурсів, робочої сили, інновацій чи систем для підтримки своєї економіки, а це означає, що вони змушені залежати від інших країн для виживання та економічного розвитку, створюючи системи, які приваблюють багатство з обіцянкою його примноження. Вони стверджують, що хоча ці компанії не додають жодного доходу нації у вигляді податків, вони мають багато позитивних зовнішніх ефектів, від яких уряд і народ можуть отримати вигоду для покращення економічної стійкості націй [65]. Наприклад, Багамські острови зареєстрували кілька круїзних ліній і пов'язаних з ними компаній, які подорожують під їхнім прапором. Це означає, що країна отримує вигоду від цього бізнесу, залучаючи більше туристів на свої пляжі та просуваючи країну на світовому ринку.

Офшорні компанії не будуть зобов'язані сплачувати податки чи інші збори в країну, але туристи накопичуватимуть таку необхідну для країни іноземну валюту. Три найбільші круїзні компанії США - Royal Caribbean, Carnival і Norwegian Cruise Line - мають частину своїх кораблів, зареєстрованих у Карибському басейні. Всі вони зареєстровані на Багамських островах, і лише один корабель, Pride of America, знаходиться під управлінням Norwegian cruise line і зареєстрований у США. Інші країни реєстрації - Панама і Мальта, всі вони є Офшорними зонами. Таким чином, вигідність реєстрації цих суден в ОФС полягає в тому, що вони захищені суверенними законами, які не можуть змусити їх розкривати свої бухгалтерські книги, а це означає, що вони захищені від сплати податків, і це підвищує їх операційну спроможність, враховуючи, що, на

відміну від авіакомпаній, управління круїзними лініями є ризикованим, оскільки їх використання базується не на потребі, а на розкоші.

Штаб-квартири цих компаній розташовані в Маямі, штат Флорида, США. Проте вони мають офіси в кожній з країн, де вони зареєстровані. Багато в чому саме вони забезпечили стійкість туризму в регіоні ЛАК і зробили інвестиції, які відкрили регіон на міжнародному рівні. Більшість країн світу стикаються з дефіцитом долара, що впливає на їхні ринки, особливо на ринки країн зі слабшими валютами, як це відбувається в Аргентині після нещодавньої політики, яка вдвічі знизил вартість її валюти і поставила її під загрозу невизначеності: ефект паніки призведе до того, що бізнес і приватні особи будуть накопичувати долари, що спричинить ще більше знецінення [3]. Валюти на грошовому ринку оцінюються попитом і пропозицією, і найбільш затребувана валюта зростає в ціні, тоді як вартість найменш затребуваної падає. Більшість країн, що розвиваються, опинилися в ситуації, коли попит на долар перевищує попит на власну валюту, а це означає, що вартість місцевої валюти знижується. Ця проблема загострюється через брак експорту, чистий імпорт і міжнародні позики, які мають бути зарезервовані в доларах [49].

Як зазначалося в попередніх розділах, на економіку ЛАК впливають низька вартість експорту, високий рівень імпорту та міжнародні борги, оскільки якщо країна не має експорту, вона не може отримати долари на міжнародному ринку, а якщо вона є чистим імпортером і має міжнародні борги, вона відчуватиме потребу в більшій кількості доларів, що призведе до різкого падіння курсу місцевої валюти та економіки [50]. У квітні 2023 року 200 аргентинських песо дорівнювали 1 долару, а в березні 2024 року 1 долар дорівнював 800 аргентинських песо, тобто курс зріс на 400%. Аргентина має більше ресурсів, ніж Багамські острови чи Беліз. Ці країни використовували свої офшорні економіки, щоб зменшити розрив між місцевою валютою та долларом, а деякі, як Беліз, зуміли зберегти вартість своєї валюти, тоді як валюта Багамських островів прив'язана до долара, і 1 багамський долар дорівнює 1 долару США.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ОФШОРНОГО СЕКТОРУ В ЕКОНОМІЦІ КРАЇН ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ ТА КАРИБСЬКОГО БАСЕЙНУ

2.1 Фактори та передумови виникнення офшорного сектору в економіці країн Латинської Америки і Карибського басейну.

Дані ООН за 2020 рік показують, що в регіоні Латинської Америки та Карибського басейну (ЛАК), який простягається від Куби та Гаїті до Чилі та Аргентини, налічується 33 країни. Мексика економічно вважається частиною Північної Америки, але географічно країна знаходиться в Центральній Америці, яка є частиною ЛАК [59]. Регіон зіткнувся зі значною зміною парадигми в економічних системах, і в той час як деякі країни, такі як Бразилія, пережили значне економічне зростання протягом багатьох років, інші, такі як Аргентина, Чилі та Венесуела, переживають економічний спад, або їхні поточні темпи зростання прогнозують нестійке майбутнє [4]. Більшість місцевих підприємств занепадає, і ці держави перетворилися на споживачів, а не виробників. Уряди надмірно покладаються на податки, тоді як рівень стартапів у країні знижується зі значним відривом. Це свідчить про те, що люди в регіоні ЛАК більше зосереджені на працевлаштуванні, ніж на створенні бізнесу, що призвело до зростання рівня безробіття і, відповідно, низького ВВП [52]. Витрати на ведення бізнесу в регіоні також стрімко зросли через політичні потрясіння та відсутність інновацій, а отже, відсутність допоміжних підприємств чи послуг суттєво вплинула на цей регіон, де проживає понад 670 мільйонів людей [21]. Основним успішним продуктом або послугою, що постачається з регіону ЛАК, є туризм, і рівень конкуренції в цій галузі ускладнює для держав залучення значних прямих іноземних інвестицій (ПІІ) [18].

Крім того, існує багато інших викликів, які впливають на регіон, таких як політична нестабільність і нездатність використовувати свої ресурси для збільшення ВВП та покращення економічних результатів. Наприклад, островні

держави, такі як Багамські острови, Бермудські острови та інші, мають обмежену площу землі, на якій можна виробляти інші товари та послуги, окрім сільського господарства [60]. Венесуела, Гаїті, Колумбія та Гаїті постраждали від системних політичних та громадянських заворушень, які впливають на весь регіон через взаємопов'язаність світу з точки зору торгівлі та ПП [36]. Інші країни, такі як Аргентина, стикаються зі зворотним економічним зростанням, особливо після нещодавньої політики президента Хав'єра Мілея, який призупинив державні роботи, знизив вартість національної валюти на 50% і скасував субсидії на електроенергію та газ.

Більшість економік Латинської Америки перебувають у стагнації, а їхня залежність від Північної Америки та Китаю виявилася катастрофічною. Економіки країн Карибського басейну опинилися в пастці, особливо після того, як туристична бульбашка, на яку вони покладалися, луснула, і стала необхідною величезна реструктуризація, щоб зберегти продуктивність країн без фактичного виробництва товарів. Ці острівні держави не змогли конкурувати з азійськими острівними державами і довести, що їхні міста мають стратегічне глобальне значення, як це зробив Сінгапур зі своїм містом, поява Куала-Лумпура, успіх Таїланду з його Бангкоком чи Ханоя у В'єтнамі [54]. Ці міста є фінансовими центрами, а з включенням Гонконгу, Південно-Китайського моря, підтримкою таких банків, як HSBC, відомих компаній, як Petronas, і яскравого світового туристичного центру, вони перетворилися на процвітаючу фінансову зону, яка конкурує з водами Карибського басейну [12].

Аналіз економік цих країн ЛАК показує, що традиційна модель економічного зростання, яка фокусується на економічному зростанні через виробництво, не може бути ефективною в цьому регіоні. Це пов'язано з тим, що, незважаючи на те, що ці країни є сільськогосподарськими, вони експортують на ворожий ринок, визначений доларом, а це означає, що їхню продукцію визначають більші виробники з Азії, Європи, Північної Америки і навіть Африки, а це означає, що сільське господарство не може бути використано як

стабілізуючий фактор [10]. Крім того, індустріалізація в регіоні є вкрай мінімальною і проводиться в Бразилії в рамках програм БРІКС, а ці країни є чистими імпортерами [55]. Це змусило країни перейти до офшорингу як одного з методів стабілізації економіки, але переваги цих стратегій були використані як стратегія економічного зростання. Офшоризація в Карибському басейні була започаткована в 1936 році заможними комерсантами і торговцями з Канади та Великої Британії і була методом управління активами заможних клієнтів [46]. Згодом операції розширилися і перейшли під контроль Національного Вестмінстерського банку на Багамських островах. Банківська дочірня компанія в Карибському басейні не перебувала під контролем влади Великої Британії та Канади, і це дозволило їй поширитися на інші острови, такі як Кайман, Ангілья та Панама.

Деякі з цих країн стали британськими територіями, тоді як інші усвідомили важливість збереження нейтралітету та утримання від участі в міжнародних договорах, які можуть вплинути на довіру їхніх клієнтів. Наприклад, Панама, окрім того, що є ОФС, не має договору про екстрадицію зі США, а це означає, що злочинці, які перебувають на свободі в країні, не можуть бути передані США. Створення ОФС стало більш очевидним у 1980 році, коли країни Східного Карибського басейну під егідою Східнокарибського центрального банку (СЦБ) приєдналися до гонки офшоризації з появою Антигуа і Барбуди як ОФС у 1992 році, а потім Домініка, Гренада, Сент-Люсія і Кіттс і Невіс у 1996 році. Ця експансія продовжувалася поступово, і наразі більшість країн ЛАК є ОФС [65].

Основна роль ОФС у регіоні ЛАК - приватні інвестиції, оскільки центри захищають інвесторів від високих податків і державного контролю за захистом активів, посилюючи громадянство інвесторів. Планування нерухомості або адміністрування активів у керовані результати, а також різні типи фінансових установ ведуть цей бізнес [5]. До них належать пайові інвестиційні фонди, "міжнародні бізнес-корпорації", страхові компанії та комерційні банки. Функції ОФС в Карибському басейні можуть бути розширені до офшорних банківських

послуг, що дозволяє компаніям і приватним особам відкривати офшорні рахунки, щоб легше управляти своєю іноземною валютою без оподаткування їхніх доходів. МБК - це "товариства з обмеженою відповідальністю" (ТОВ), створені для залучення капіталу шляхом випуску акцій або інших фінансових інструментів з обмеженими обмеженнями. Їм також дозволено працювати без надання важливих деталей, таких як меморандум або статут [47]. Страхові компанії також працюють в ОФС, щоб зменшити ризики ліквідності та розподілити свої інвестиції і капітал між різними портфелями, щоб уникнути ризиків і обійти традиційні правила оподаткування та перестрахування у своїх країнах.

Крім того, деякі клієнти, які є заможними, але походять зі слабких країн без ефективних банківських стратегій, схильні вдаватися до втручання в управління активами, щоб контролювати свої статки та уникати ризику викриття або втрати своїх статків [58]. Цим варіантом користуються громадяни країн третього світу, які не хочуть, щоб їхня країна або міжнародне співтовариство контролювали їхні статки. Можливо, найризикованішою частиною ОФС є їхня причетність до відмивання грошей, і це змусило такі країни, як Сент-Кітс і Невіс, припинити пропонувати послуги офшорингу через проблеми з репутацією та дипломатичними відносинами зі США [6]. Після теракту 11 вересня Конгрес США ухвалив Патріотичний акт, в якому зазначалося, що відмивання грошей є причиною тероризму, і криміналізував фіктивні банки; цей крок вплинув на ОФС у Карибському регіоні, оскільки більшість їхніх клієнтів є вихідцями зі Сполучених Штатів.

На офшоризацію впливає місцезнаходження клієнтів, а не законодавство кожної ОФС. Це означає, що місце розташування ОФС є більш важливим, ніж закони, які вона створює для залучення іноземних інвесторів, і навіть більш важливими є її фінансова стабільність і характер внутрішніх систем. Аргументом тут є те, що ОФС мають тенденцію копіювати закони один в одного, і в більшості випадків їхні закони схожі, хоча їхнє місцезнаходження та рівень політичної

стабільності, нестабільності чи інституцій впливають на те, як клієнти роблять свій вибір. З глобальної точки зору, кожен регіон має свій власний ОФС, де Європу обслуговують Кіпр, Швейцарія та Ірландія, регіон Південно-Китайського моря, а Японія використовує Гонконг і Сінгапур, тоді як північноамериканський регіон зосереджується на країнах Латинської Америки та Карибського басейну [16].

Регіон Латинської Америки та Карибського басейну часом є нестабільним і має політичні інститути, які не підтримують внутрішню діяльність країн, і приклад Гаїті, Куби, Колумбії, Венесуели та Болівії може це підтвердити. Отже, серед факторів, які ці офшорні компанії, такі як банки, використовують як передумови для виходу на офшорний ринок у регіоні ЛАК, є політична стабільність та інститути або управління. Завдяки цьому Багамські острови, Антигуа і Барбуда залишаються основними ОФС, а успіх Коста-Ріки перетворив її на одну з нових ОФС, причому 80 суб'єктів у цій державі - зі США. Мексика, особливо завдяки НАФТА, яку пізніше замінила USMCA, була основним промисловим офшором у США, і багато галузей, особливо автомобілебудування та виробництво продуктів харчування, працювали за мексиканською ліцензією, щоб зменшити витрати. Це втручання виявилось вигідним у 1982 році, коли мексиканський уряд скасував своє податкове законодавство, щоб привабити американські фірми, які стикалися з проблемами, працюючи з податками, що переважали в США. Центральну Америку можна розглядати як перехідник, що з'єднує Південну і Північну Америку, а також як фінансову супермагістраль між двома регіонами [42]. Отже, трьома основними передумовами для того, щоб країна стала ОФС у Карибському басейні, є політична стабільність, інституційна ефективність та податкове законодавство, яке захищає нерезидентів, хоча воно поширюється і на громадян. Рисунок 2.1 нижче демонструє ці фактори офшоризації економіки в ЛАК.

Рисунок 2.1 Складові фактори офшоризації економіки в ЛАК

Джерело: побудовано автором на основі [17].

Рейтинги політичної стабільності демонструють значні відмінності в тому, як країни застосовують і розглядають такі елементи, як політичні права, громадянські свободи, прозорість уряду та дотримання прав людини. Іноземні інвестиції позитивно і тісно корелюють зі стабільністю, а країни, що переживають внутрішні потрясіння, такі як Гаїті, Венесуела та інші, стикаються з найнижчим рівнем довіри інвесторів [34]. Крім того, стабільні країни з історією насильства, заворушень, жорстокого тиску з боку уряду або застосування сили з боку поліції побоюються ОФС, оскільки такі країни привертають велику увагу міжнародної спільноти, що є фактором, який відштовхує інвесторів, оскільки це загрожує їхній анонімності. Очевидним є значний зв'язок між політичною стабільністю та офшоризацією. Сінгапур є четвертою найстабільнішою країною у світі з показником 1,46, і він є Офшорною країною Азії. Водночас Швейцарія посідає 13-ту позицію з показником 1,16, а першим ОФС є Уругвай, за яким ідуть Антигуа і Барбуда, Бермудські острови, Сент-Люсія, Кітс і Невіс, Багамські острови та Коста-Ріка [43].

Основний висновок, який можна зробити з цього спостереження та глобальних рейтингів політичної стабільності, полягає в тому, що 30 з 50 країн-лідерів пов'язані з тією чи іншою діяльністю Офшорних центрів. У регіоні Латинської Америки та Карибського басейну перші 10 країн, за винятком

Пуерто-Рико (територія США), є офшорними центрами на чолі з Антигуа і Барбудою, Багамськими островами, Каймановими островами, Бермудськими островами, Панамою, Домінікою та Сент-Люсією. Офшоризація пов'язана зі значними ризиками, які можуть бути непідконтрольними інвесторам, що означає, що внутрішнє становище ОФС має бути надійним у майбутньому, а принцип самовизначення та стабільності ОФС є життєво важливими для визначення його успіху [39].

Наприклад, Швейцарія, зрозумівши, що вступ до ЄС поставить під загрозу її статус офшорної зони вільної торгівлі та банківську систему, утрималася від участі в цьому об'єднанні і прийняла нову модель відносин з блоком. Багамські острови застосували той самий принцип, а Панама - щоб уникнути впливу великих держав, таких як США, та міжнародних організацій, таких як Світовий банк і МВФ. Слід зазначити, що США, МВФ, ЄС та Світовий банк виступають проти офшоризації, оскільки вона виводить значні кошти з економіки, а острови Карибського басейну розглядаються цими структурами як місця, де глобальне багатство створюється без контролю, оподаткування та моніторингу [41]. Отже, це означає, що внутрішня ситуація в країні є більш важливою, ніж зовнішні чинники, через проблеми зі стабільністю. Міжнародна спільнота може бути не в змозі допомогти інвесторам відшкодувати їхні втрати через операційні складнощі та анонімність процедур.

Крім того, міжнародна спільнота розглядає офшоризацію як етичну дію, що полягає в зберіганні багатства в міжнародних банках з метою уникнення податків, і хоча етичність цього процесу є дискусійною, його економічні та правові елементи є виправданими. Дослідження показали, що країни з високим рівнем контролю над своїми внутрішніми питаннями приваблюють більше інвесторів, особливо якщо вони можуть бути незалежними від міжнародних дипломатичних питань [14]. Наприклад, Південна Корея та Японія мають дуже стабільні уряди. Однак їхні міста, такі як Сеул і Токіо, є фінансовими центрами, а не Офшорними центрами, незважаючи на те, що перебувають у полюсній

позиції, визначаючи азійську економіку. Це пов'язано в основному з глибокими дипломатичними зв'язками Японії зі США, що також впливає на Південну Корею, хоча загроза з боку Північної Кореї завжди залишається в полі зору. Таку ж позицію зайняв Сінгапур, що стало значною привабливістю для китайських, індійських та японських інвесторів. Таблиця 2.1 нижче продемонструє характеристику факторів зазначених вище для кращого розуміння офшоризації в ЛАК.

Таблиця 2.1 Характеристика факторів офшоризації в економіці ЛАК.

Необхідна умова	Опис
Політична стабільність.	Іноземні інвестиції позитивно і тісно корелюють зі стабільністю, а країни, що переживають внутрішні потрясіння, стикаються з найнижчим рівнем довіри інвесторів.
Економічна стабільність.	Економічна стабільність зменшує волатильність обмінного курсу, що є важливим для залучення офшорних банків та корпорацій.
Установи та інституції.	У багатьох країнах Латинської Америки податки нижчі, ніж у США, але лише деякі з них відповідають критеріям ОФС, оскільки більшість з них не мають стабільних інституцій, здатних вселити довіру інвесторів.
Оподаткування.	Регіон ЛАК відомий своєю стратегічною системою оподаткування, яка робить цей регіон, і особливо Карибський регіон, справжнім податковим раєм, що складається з величезної дерегуляції та сприятливого імміграційного законодавства.

Джерело: побудовано автором на основі [68;69].

Офшорні зони Карибського басейну мають потужні економічні та правові інститути, які визначають взаємозв'язок між внутрішнім законодавством та економічною ситуацією в юрисдикції і її взаємодією з офшорним сектором. Роль офшоризації в економіці має бути чіткою, і вона не повинна перетинатися з внутрішнім ринком, а офшорні компанії не повинні вести бізнес на внутрішньому ринку, оскільки це суперечило б їхній законній діяльності.

Наприклад, офшорні банки на Багамських островах, які надають послуги громадянам цих країн, повинні будуть сплачувати їхні корпоративні податки, податки на прибуток та інші збори, що стягуються з місцевого бізнесу, оскільки зміна сфери діяльності змінює її юридичне визначення [34].

Більше того, офшори в Коста-Ріці використовують свою ліцензію та суверенні повноваження для ведення бізнесу на міжнародному рівні. Проте ліцензія може бути відкликана, якщо компанія порушує міжнародне або місцеве законодавство, оскільки, незважаючи на отримані вигоди, Коста-Ріка не стане вступати в дипломатичні суперечки через дії офшорного бізнесу. Антигуа і Барбуда створила наглядовий орган з питань відмивання грошей, який стежить за офшорною діяльністю, щоб гарантувати, що на цьому ринку торгують лише легальними активами [42]. Однак моніторинг офшорних компаній є складним завданням, оскільки одним із способів діяльності цих організацій є анонімність, і коли вона порушується, суть цих суб'єктів різко падає. Після набуття чинності Патріотичного акту 2001 року, заборони банків-оболонки і початку розслідувань відмивання грошей через його зв'язок з тероризмом та організованою злочинністю, сфера діяльності ОФС постійно піддавалася перевірці, і, щоб зберегти свою дипломатію та міжнародну репутацію, деякі з них припинили свою діяльність як ОФС.

Законодавство США вимагало від вітчизняних банків та інвесторів повідомляти владу США про свою кореспонденцію та транзакції з іноземними банками та дочірніми компаніями. Це означало, що кошти або активи, які надходять до США та виводяться з країни, мали бути схвалені урядом, а ті, що містили сумнівні елементи, мали бути призупинені, що серйозно впливало на конфіденційність та приватність інвесторів. Таким чином, США об'єднали зусилля з іншими міжнародними організаціями, такими як МВФ та Світовий банк, а також кількома країнами з високим рівнем доходу, включаючи Великобританію, Німеччину, Францію та Японію, підтримали вимогу до ОФС зберігати банківську та корпоративну відкритість і уникати банківської

таємниці. Більшість ОФС у країнах Латинської Америки та Карибського басейну сильно постраждали, оскільки не мали необхідних інституцій для вивчення економічних і правових аспектів офшоризації [50]. Більшість з них перестали бути ОФС. Водночас ті, хто перебував у територіальних відносинах з такими великими державами, як Пуерто-Рико і США, а також Кайманові острови і Великобританія, були підключені до фінансової системи на Уолл-стріт і в Лондоні. Це на мить змінило визначення ОФС, оскільки вони вважалися незалежними державами, а також призвело до появи Багамських островів, Антигуа і Барбуди, Панами, Коста-Ріки та Белізу як наступних значних ОФС в регіоні ЛАК.

Це свідчить про те, що внутрішні інститути юрисдикції є необхідною умовою для того, щоб країна вважалася Офшорною державою. У багатьох країнах Латинської Америки податки нижчі, ніж у США, але лише деякі з них відповідають критеріям ОФС, оскільки більшість з них не мають стабільних інститутів, які могли б вселити довіру інвесторів і гарантувати, що зв'язок між офшоризацією та місцевим бізнесом, громадянством інвестора та інвестиціями багатонаціональних компаній не порушується [19]. Наприклад, у Мексиці податки нижчі, ніж у США. Проте її історія з наркоторгівлею, картелями та прозорими кордонами свідчить про те, що вона не є ефективним офшорним фінансовим центром. Однак вона є одним з найбільш конкурентоспроможних торговельних партнерів США і має безліч компаній, що працюють у цій країні. Більшість з цих компаній є виробниками, які використовують Мексику як виробничі центри, а США - як адміністративний центр, а це означає, що транснаціональні компанії (ТНК) отримують вигоду від низьких податків, що стягуються мексиканським урядом, та наявності дешевої кваліфікованої робочої сили, а отже, ці фактори не роблять Мексику придатним ОФС, хоча вона є ефективним торговельним і діловим партнером США.

Отже, очевидно, що основними факторами, які спричиняють зростання офшорного сектору в регіоні ЛАК, є політична стабільність та інституції.

Політика впливає на рішення, що приймаються законодавчими органами, і на те, як інвестори бачать майбутнє своїх інвестицій, тоді як інституції захищають і впливають на прибутковість і стійкість ОФС. Крім того, інституції визначаються економічним зростанням, яке впливає на різні питання, такі як стабільність валюти та внутрішньої економіки.

2.2 Регресійно-кореляційний аналіз факторів офшоризації економік країн Латинської Америки і Карибського басейну

У цьому розділі ми проаналізуємо фактори офшоризації економік країн ЛАК на основі кореляційно-регресійного аналізу. Офшорний сектор пов'язаний з секретністю, а дані, отримані від фінансових підрозділів і банків в ОФС країн Латинської Америки та Карибського басейну, не є надійними, тому в дослідженні довелося покладатися на урядові публікації США, Великої Британії та ЄС, оскільки дані, отримані від ОФС, були викривлені для того, щоб вони виглядали краще, а отже, не були надійними. Це дослідження має на меті визначити, як економічні та політичні елементи визначають успіх ЛАК як офшорного регіону, і розглянути дослідження, розроблене в попередніх розділах огляду. У світлі цієї мети в дослідженні використовуються кількісні дані та цифрова інформація, пов'язана з політичним, економічним та офшорним секторами. Для цього дослідження буде застосовано кількісний метод, який передбачає використання вторинних даних, а отже, буде застосовано кореляційний дизайн дослідження. [48]. Також у цьому дослідженні буде використано множинний регресійний аналіз, що означає, що воно базуватиметься на регресійній моделі, яка складається з однієї залежної змінної та кількох незалежних змінних, метою якої є передбачення значення пояснюваної змінної. Незалежні змінні визначаються зовнішніми факторами, які система не може вибрати, але залежні змінні оцінюються за допомогою моделі і прогнозують ситуацію. Модель множинної регресії, яка буде використана як

інструмент аналізу для цього випадку, буде наступною: $\gamma = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2$, де Y - залежна змінна, а X_1 і X_2 - пояснювальні змінні.

Крім того, буде застосовано кореляційний аналіз для вивчення напряму та сили зв'язку між змінними, а дані з різних вторинних джерел будуть використані для створення моделі, що складається з трьох змінних. Перша змінна є залежною змінною, яку пояснюють інші змінні. У цьому випадку кількість офшорних банків на країну в обраних країнах регіону Латинської Америки та Карибського басейну була обрана в якості пояснюваної змінної. У регіоні ЛАК налічується понад 30 країн, і не всі з них є ОФС; отже, ми обрали зручну вибірку, щоб зробити дані більш керованими і виключити країни, чий вплив на дослідження є незначним. Ефективна вибірка повинна складатися з 10% населення, а для успішності та застосовності цього дослідження було обрано 30% населення, з яких було відібрано 11 країн, які є підтвердженими офшорними зонами. До вибірки увійшли Ангілья, Антигуа і Барбуда, Багамські острови, Барбадос, Беліз, Британські Віргінські острови (БВО), Кайманові острови, Коста-Ріка, Панама, Уругвай і Гватемала. Регіон Латинської Америки та Карибського басейну відомий своєю історичною кримінальною активністю, політичними потрясіннями та переворотами, які вплинули на такі країни, як Мексика, Аргентина, Венесуела, Гаїті, Колумбія та інші, але, незважаючи на це, саме в цих регіонах знаходиться найбільша кількість ОФС у світі

Офшорна банківська діяльність була використана як залежна змінна, оскільки це найпоширеніший вид офшорної діяльності, а країни, які визнають себе ОФС, мають великі банки, що сприяють появі інших офшорних платформ, таких як страхові та пайові інвестиційні фонди. У деяких випадках ці нові платформи є дочірніми компаніями офшорних банків, які виступають основними рушіями розвитку офшорного сектору в офшорних державах. Крім того, офшорна банківська діяльність є основною причиною офшоризації, і в ході обговорення цього дослідження стало очевидним, що чим більше офшорних можливостей має ОФС, тим ефективнішою є її діяльність у цьому секторі.

Грошову вартість кожного ОФС неможливо визначити через конфіденційність галузі, що створює значні труднощі з доступом до даних, і тому було використано кількість офшорних банків.

Як наслідок можна стверджувати, що між політикою та ОФС існує неоднозначна реакція, і це дослідження перевірить характер взаємозв'язку між політикою та офшоризацією. Іншою пояснювальною змінною, включеною в це дослідження, є ВВП на душу населення - економічний параметр, який показує рівень продуктивності праці кожної людини в країні, що вимірюється в грошовому еквіваленті і залежить від загального обсягу ВВП. Обґрунтуванням вибору цієї змінної є її вплив на готовність країни інвестувати в країну шляхом оцінки економічної бази приймаючої країни. Більшість офшорних інвесторів походять із заможних країн. Перш ніж інвестувати в ОФС, вони звертають увагу не на рівень економічного зростання країни порівняно з країною базування, а на її стабільність, яка визначає їхню здатність прогнозувати, що вони отримають прибуток від свого капіталу [49]. Крім того, стверджується, що країни, які можуть відмовитися від податків з іноземних інвесторів, є більш стабільними, ніж ті, які не в змозі проводити таку політику.

Офшорні зони мають стабільні валютні курси, деякі з яких прив'язані до долара, а інші - плаваючі. Однак через волатильність валютних курсів більшість ОФС, як-от Багамські острови, віддають перевагу прив'язці, а не плаваючому курсу [37]. Однак, враховуючи, що більшість країн, які сприяють офшорному маркетингу, мають менші ринки та економіку, ніж країни походження інвесторів, це створює дискусійну перспективу щодо ефективності змінних, які впливають на офшорний сектор у ЛАК. Оподаткування було використано як контрольну змінну, і воно дійсно впливає на офшоризацію, оскільки всі країни забезпечили нульову ставку оподаткування офшорного сектору. Отже, існує різниця між податковою політикою вітчизняної промисловості та ОФС.

Концептуальна основа показує, як взаємозв'язок між змінними буде відображатися в моделі. Це передбачає оцінку того, як змінні взаємодіють одна

з одною, що є важливим для представлення контекстуального пояснення дослідження, а також того, як змінні створюють застосовну модель, яка може бути використана для розробки власне моделі. Крім того, це покаже теоретичні рамки, які можна застосувати для ілюстрації взаємодії концепцій і змінних на основі їхньої взаємодії. Концептуальна модель для цього дослідження показана нижче (рис.2.2), де змінні зліва - це незалежні змінні, праворуч - залежні змінні.

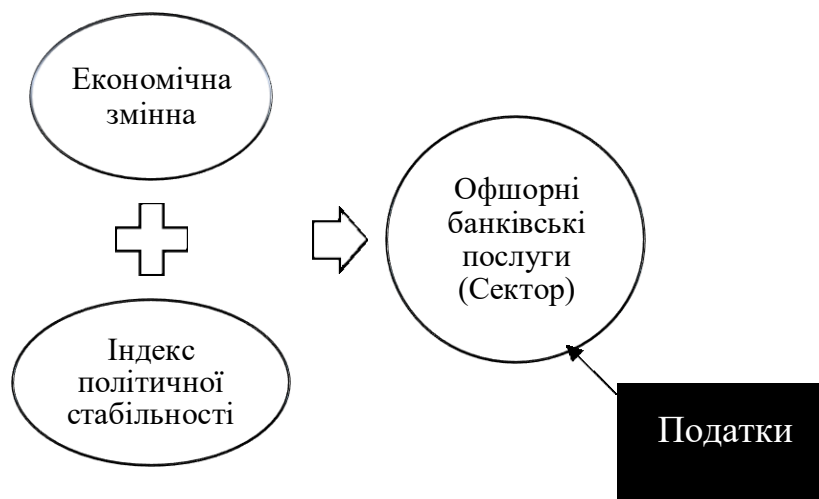

Рисунок 2.2 Концептуальна модель.

Джерело: побудовано автором на основі [83;82;80;79].

Концептуальна модель відображатиме загальний характер фактичної моделі, яка буде реалізована за допомогою моделі множинної регресії, що буде описана наступним чином $y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2$. У цьому випадку Y є залежною змінною, що представляє офшорний банківський сектор, і використовує кількість банків для вимірювання зростання сектору в цих країнах. β_0 - це Y -перехоплення, що представляє значення пояснюваної змінної, коли значення X_1 і X_2 дорівнюють нулю. X_1 - це індекс політичної стабільності, що базується на рейтингу країн Світового банку і враховує такі елементи, як корупція, демократизація та пов'язані з ними питання. Значення варіюються від -2,5, що є найгіршим показником для таких країн, як Сирія, Ємен і Венесуела, до 2,5, найкращого показника, який свідчить про політичну стабільність країни, а Кайманові острови та Уругвай є найстабільнішими країнами в регіоні ЛАК.

Крім того, Х2 є іншою незалежною змінною, яка фокусується на економічному становищі ОФС, а ВВП на душу населення був використаний як елемент для цього дослідження. ВВП на душу населення - це продуктивність кожного громадянина, і він використовується для вимірювання якості та рівня життя нації. Цей показник було обрано тому, що він є найпоширенішою стратегією визначення економічного успіху країни, і його можна легко отримати з різних баз даних, а ці джерела можна перевірити за допомогою інших баз даних. Це дозволить створити рівняння, яке буде використовуватися для ілюстрації того, як один елемент дослідження впливає на інший на основі зібраних даних, і яке в спрощеному вигляді може бути представлено наступним чином:

Залежна змінна: Кількість офшорних банків на одну ОФС країну.

Незалежна змінна: Політична стабільність.

Незалежна змінна II: Економічна змінна.

Рівняння мультирегресійного аналізу (спрощене):

Кількість офшорних банків = Політична стабільність + ВВП на душу населення.

Спостереження за набором даних дозволяє виявити специфічні закономірності, пов'язані з офшорним ринком, а також деякі фактори, що сприяють виникненню та розширенню ОФС. Спостереження показує, що ОФС з більшою кількістю офшорних банків мають вищий індекс політичної стабільності та вищий ВВП на душу населення. Прикладом можуть слугувати Кайманові острови, які мають ВВП на душу населення \$99,000, індекс політичної стабільності 1,65 та понад 500 офшорних банків. Аргументом у цьому випадку є те, що між політичною стабільністю, економічним зростанням та офшоризацією існує позитивний і міцний зв'язок, і Багамські острови також можуть надати докази цього. Однак цей аргумент спростовується іншою закономірністю, яка показує, що деякі країни, такі як Ангілья, є більш політично стабільними і мають середній ВВП на душу населення, але при цьому мають кілька офшорних банків.

Гватемала має найгірший індекс політичної стабільності з наведених даних і найнижчий ВВП на душу населення, який становить -0,3 і \$5000, але вона має більше офшорних банків (13), ніж Ангілья, і це спростовує попередній аргумент і вимагає глибшого аналізу, щоб зрозуміти фактичний взаємозв'язок між змінними. Наприклад, можна стверджувати, що Канада чи Австралія є більш розвиненими країнами зі стабільними політичними системами. Однак вони не є ОФС і мають постійний рівень оподаткування; Карибський регіон став магнітом для офшоризації, незважаючи на значну нестабільність політичної системи [5]. Це означає, що було проведено додатковий аналіз, щоб проілюструвати характер взаємозв'язку між змінними, що зумовило необхідність проведення кореляційного дослідження. Таблиця 2.2 ілюструє набір даних, які було використано для дослідження. ВВП на душу населення виражено в тисячах доларів для полегшення візуалізації та застосування моделі, хоча інші значення виражені в їхньому фактичному форматі, зібраному з джерел.

Таблиця 2.2 -Набір даних, які використовувались для проведення кореляційно-регресійного аналізу.

Назва країни:	Політичний індекс	ВВП на душу населення в тисячах	Кількість офшорних банків
Ангілья	1.5	18.881	2
Антигуа та Барбадос	0.96	20.53	15
Багамські острови	0.86	30.26	301
Барбадос	1.15	23.6	56
Беліз	0.43	7.17	8
БВО	0.61	34.246	13
Кайманові острови	1.65	99.624	580
Коста-Ріка	0.95	18.03	8
Гватемала	-0.3	5.68	13
Панама	0.3	19.37	34
Уругвай	1.1	23	12

Джерело: побудовано автором на основі [83;82;80;79].

Зібрані дані були проаналізовані за допомогою програмного забезпечення Excel, яке використовувалося через його ефективність, точність і простоту обробки даних. Це дозволяє користувачеві вивчити результати, згрупувати їх і визначити їхню застосовність у дослідженні. Початковим кроком перед застосуванням набору даних буде оцінка його валідності, і регресійний підсумок показує, що множинне R-значення для цього дослідження становить 0,91, що є коефіцієнтом кореляції, який показує, наскільки дані є статистично ефективними. У даному випадку він показує ступінь відповідності або як часто лінія регресії буде торкатися точки даних, що вказує на те, що якби був побудований графік, то дослідження мало б високу ступінь відповідності, оскільки лінія регресії торкалася б 91% точок даних. Отже, це свідчить про те, що набір даних на 91% статистично значущий, а отже, може бути застосований для побудови ефективної моделі.

Крім того, R квадрат показує відхилення точок даних від лінії регресії середнього значення. Оскільки ця модель містить більше однієї незалежної змінної, для вимірювання відхилення від середнього значення буде використано скоригований R-квадрат. Ця змінна якості підгонки показує, скільки точок даних потрапляє на лінію регресії, а також різницю між спостережуваними даними та підібраними значеннями. Скоригований R-квадрат для цього дослідження становить 0,77, що означає, що 77% даних відповідають моделі і є важливим для представлення точності моделі та достовірності даних, що підтверджує мету і завдання дослідження. Підсумок регресії показує, наскільки ефективно дані представляють рівняння, оскільки низький показник множинного R і скоригованого R в квадраті вказує на те, що дані неефективно представляють дослідження і модель. Наведений нижче підсумок регресії показує достовірність моделі в регресійній моделі (Табл.2.3):

Таблиця 2.3- Регресійний підсумок.

Регресійна статистика:	
Множинне R	0.905653
R-квадрат	0.820208
Скоригований R-квадрат	0.77526
Стандартна помилка	86.5645
Спостереження	11

Джерело: побудовано автором на основі [83;82;80;79].

Кореляційний аналіз використовується, щоб показати напрямок і силу зв'язку між змінними в дослідженні. Це компонент кількісного методу дослідження, який передбачає використання даних для вивчення того, як один аспект впливає на інший, що є важливим для прогнозування поведінки пояснюваної змінної при зміні пояснювальної змінної. Наприклад, у цьому дослідженні необхідно було б запитати, як зміниться кількість офшорних банків, якщо збільшиться ВВП на душу населення або знизиться рівень політичної стабільності. Напрямок кореляційного зв'язку може бути як позитивним, так і негативним, і це надасть дослідженню інформацію про те, як взаємодіють змінні, оскільки негативна кореляція вказуватиме на те, що зниження політичної стабільності в країні призведе до збільшення кількості офшорних банків, а позитивна кореляція впровадить, що зниження ВВП на душу населення або низькі темпи економічного зростання призведуть до зменшення кількості офшорних банків у регіоні ЛАК. Нульова кореляція показує, що між змінними не існує жодного типу зв'язку. Крім того, значення кореляції вище 0,5 вважається сильним і позитивним, а між 0,4 і 0,1 - позитивним і слабким. У цьому дослідженні кореляція між політичною стабільністю та офшорним сектором є позитивною, але слабкою, а це означає, що зміна політичної стабільності в країні визначатиме її офшорну активність, але вплив буде мінімальним.

Таблиця 2.4. Кореляційний аналіз.

	Політичний індекс.	ВВП на душу населення.	Кількість офшорних банків.
Політичний індекс.	1		
ВВП на душу населення.	0.598259	1	
Кількість офшорних банків.	0.456499	0.899874	1

Джерело: побудовано автором [83;82;80;79].

Отже, покращення політичної стабільності в країні матиме незначний вплив на зростання офшорного сектору. Це спостереження можна використати для розробки аргументу, який показує, що, незважаючи на політичну нестабільність регіону ЛАК, це призводить до глобальної грошової вартості офшорної діяльності. На рис. 2.3 нижче показано співвідношення між кількістю офшорних банків та ВВП на душу населення для розробки іншого аргументу кореляції. З іншого боку, кореляція між офшорною банківською діяльністю та економічним зростанням є сильною і позитивною, що означає, що ВВП на душу населення має більш суттєвий вплив на зростання офшорного сектору, ніж політична стабільність. Про це свідчить аналіз набору даних, з якого видно, що економічна ситуація в країні позитивно пов'язана з офшорним сектором, хоча Гватемалу можна вважати виключенням. Наприклад, Кайманові острови з ВВП на душу населення 99,000 доларів мають 580 офшорних банків, за ними йдуть Багамські острови з капіталом 34,000 доларів і 301 офшорним банком та Барбадос з ВВП на душу населення 23,000 доларів і 56 банками.

Роль регресійної моделі в цьому випадку полягає в тому, щоб посилити аргументи, наведені в попередньому розділі про кореляцію, і вона не має на меті показати причинно-наслідковий зв'язок. Взаємозв'язки можуть бути різними за силою і напрямком, але важливо знати, як зміна одного елемента впливає на інший.

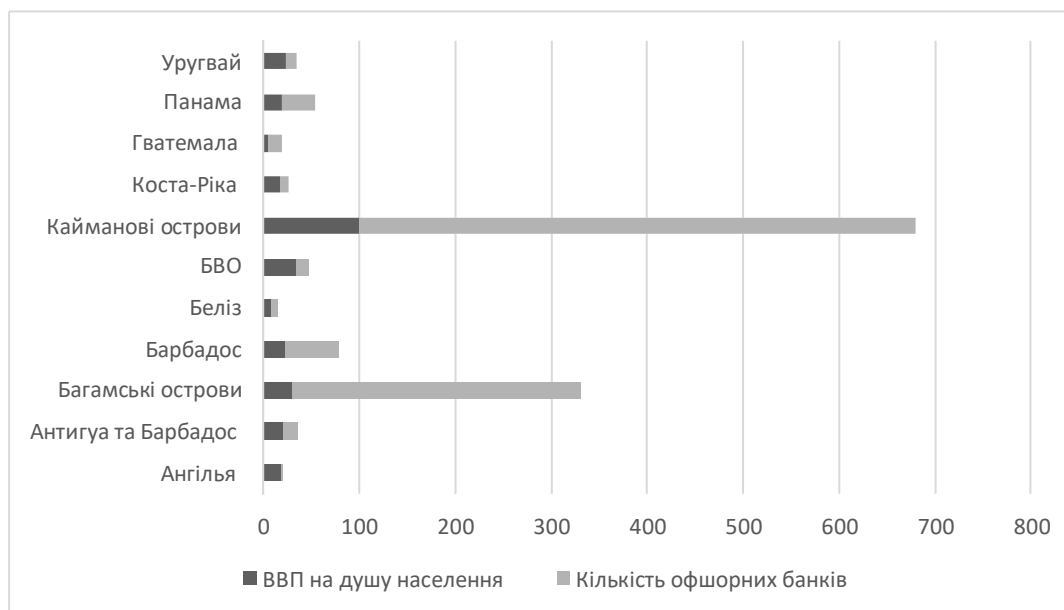

Рисунок 2.3. ВВП на душу населення та зростання ОФС.

Джерело: побудовано автором на основі [83;82;80;79].

У цьому дослідженні було використано регресійну модель, щоб показати, як компонент у правій частині або незалежна змінна впливає на елементи в лівій частині рівняння. У цьому рівнянні створюється ситуація залежності. Наприклад, якщо ВВП на душу населення Кайманових островів зменшиться на \$20,000, як зміниться залежна змінна і, іншими словами, наскільки це вплине на зростання офшорів? Рівняння, отримане на основі даних, можна представити наступним чином: $Y = -61.77 - 41.85X_1 + 7.01X_2$. Це означає, що офшорний сектор зазнає негативного зростання, якщо X_2 дорівнює нулю, хоча він зазнає позитивного зростання, якщо X_2 більше 1. Беручи ВВП на душу населення на Кайманових островах на рівні \$79,000 після падіння на \$20,000, рівняння можна представити наступним чином як $Y = -61.77 - 41.85(1.65) + 7.01(79)$, що призведе до погіршення стану офшорного сектору з 580 банків до 423, а збільшення ВВП на душу населення Уругваю на \$10,000 призведе до значного розширення офшорної індустрії. Регресійний аналіз показує, що економічне зростання країни є більш важливим для офшорних інвесторів, ніж політична стабільність ОФС.

Однак політична ситуація впливає на інвестиційне рішення з точки зору ризику, який оцінюється з перспективи і має суб'єктивний характер, тоді як

економічна складова піддається кількісній оцінці і є більш об'єктивною. Наприклад, деякі країни є політично стабільними через авторитаризм і страх, але не з точки зору демократизації, і важко визначити, в якій країні кращі закони. Легше дізнатися, яка країна має кращу економічну ситуацію, оцінюючи різні показники, які також можуть передбачити політичну ситуацію в країні.

Таблиця 2.5 – Підсумок регресійного аналізу.

	Коефіцієн- ти	Стандартна помилка	t -Stat	P -значення	Нижче 95%	Вище 95%	Нижче 95.0%	Вище 95.0%
Перехоплення.	-61.7723	49.1345	-1.2572	0.244139	-175.07	51.5320	-175.07	51.56
Політичний індекс.	-41.8482	61.41204	-0.6814	0.514835	-183.46	99.7681	-183.46	99.7681
ВВП на душу населення.	7.013917	1.344281	5.21759	0.000805	3.914	10.113	3.914	10.1138

Джерело: побудовано автором на основі [83;82;80;79].

Отже, цей розділ проаналізував основні фактори, які були досліджені, і показано, що економічна стабільність є основним фактором, що визначає зростання ОФС. Регресійна модель показує, що політична стабільність має мінімальний вплив на розширення зростання офшорного ринку, але очевидно, що економічна стабільність має сильну кореляцію з ростом ОФС.

2.3 Досвід офшоризації та особливості офшорного сектору в економіці України.

Україна є другою за площею країною після Росії в Європейському регіоні, значним світовим виробником зерна і має одні з найпродуктивніших земель в Європі. Вона стратегічно позиціонується як основний зв'язок між Східною та Західною Європою, хоча це суттєво вплинуло на її економіку, а також на те, що вона межує з ворожими країнами, і їй доводиться робити більше, ніж більшості

країн, для зміцнення своєї внутрішньої та зовнішньої безпеки [62]. Тим не менш, до 2008 року країна була однією з найуспішніших з точки зору економічного зростання. Темпи зростання становили від 8% до 12%, що свідчить про те, що темпи розширення були багатообіцяючими. Протягом цього періоду продуктивності, який розпочався в 1990-х роках, країна накопичила величезне багатство і зарекомендувала себе як європейська висхідна держава. Однак траєкторія успіху обірвалася у 2008 році через фінансову рецесію, що охопила Захід, і темпи зростання впали на 9%, що дорівнювало середньорічному приросту. Економіка країни скоротилася, оскільки всі ринки, включаючи продовольчі та мінеральні, обвалилися, а національна продукція була недостатньо конкурентоспроможною [33]. Провідними покупцями країни є Європа та Північна Америка, і коли настала фінансова криза, всі ринки обвалилися. Експортери, такі як Україна, постраждали найбільше, оскільки втратили валютні надходження і зазнали значних збитків, що також негативно вплинуло на виробництво 2009 року. Однак у 2010 році світові ринки стабілізувалися, виробники в країні відновилися, а ВВП зріс на 2,4%, що було вище, ніж у 2007 році або в докризовий період, і економіка здавалася стабільною до 2013 і 2014 років, коли Росія напала на країну і анексувала Крим.

Виникнення російсько-української війни в 2014 році призвело до значного відтоку капіталу, і більшість інвесторів з країни були стурбовані її здатністю зберегти суверенітет і автономію. Незважаючи на це, країна отримала допомогу від Заходу, але у 2020 році економіка занепала через пандемію COVID-19. Проте вона знову занепала у 2022 році, коли Росія вирішила розпочати повномасштабне вторгнення в країну, і лише за цей рік економіка скоротилася на 30%, і не очікується, що вона повернеться до довоєнного рівня до 2030 року, якщо припустити, що це закінчиться найближчим часом. Таким чином, Україна є офшорною країною, що сприяє офшорному бізнесу та інвесторам, які використовують офшорні рахунки та корпорації, щоб уникнути проблем з безпекою [25]. Крім того, інвестори з Болгарії, Росії (до повномасштабного

вторгнення) та Казахстану вкладають кошти в Київ, щоб уникнути проблем з адмініструванням у своїх країнах, а інші міжнародні корпорації отримують ліцензії в країні; отже, країна виступає як офшорний центр і джерело інвесторів, які вкладають кошти в інші ОФС по всьому світу [45].

Україна втрачає 3 мільярди доларів прибутку, отриманого корпораціями, які працюють в країні, через ОФС, а це значні кошти, оскільки вони створюють дисбаланс, який є несприятливим для економіки країни, оскільки така практика знижує економічне зростання, зменшуючи податкові надходження та поглиблюючи низьку продуктивність праці. Тому, окрім того, що Україна є незначною ОФС, вона фінансує розширення інших ОФС в регіоні та світі.

Основним пунктом призначення цих коштів є США, оскільки, окрім того, що вони є джерелом багатства ОФС, деякі штати, такі як Делавер, діють як ОФС на основі своїх бізнес-практик та податкових режимів [64]. Це ілюструє важливість того, що країна може бути джерелом фінансування ОФС, а також бути ОФС, а юрисдикція під контролем іншої юрисдикції може бути ОФС, навіть якщо основна або контролююча юрисдикція не є ОФС, і ситуація Лондона, Гонконгу та Делаверу може бути прикладом цього. Основними країнами призначення українських коштів є США, Швейцарія, Кіпр, Великобританія, Люксембург, Австрія, Бельгія, Іспанія, Німеччина та Франція. А саме додаток А показує частку з грошей, які розміщені за кордоном українцями та українськими компаніями. З цього додатку можна виділити, що більша частка коштів припадає на США, Швейцарію та Німеччину з сумарною величиною коштів у понад 4 мільярди доларів США. Таблиця 2.6 нижче ілюструватиме саме кількість українських компаній, які взаємодіють та мають зв'язки з різними ОФС у світі.

Таблиця 2.6 - ОФС та кількість асоціацій з українськими компаніями.

ОФС	Кількість компаній
Кіпр	2152
Молдова	1577
Туреччина	1524
Беліз	844
Сейшельські острови	415

<i>Продовження Таблиці 2.6</i>	
Панама	237
Швейцарія	234
Узбекистан	232
Сент-Кітс і Невіс	184

Джерело: побудовано автором на основі [75].

Прибутки, отримані в Україні, часто інвестуються в інші країни, а це означає, що країни стикаються з постійними проблемами реінвестування. Кілька джерел даних показали, що з 1991 по 2012 рік країна втратила 167 мільярдів доларів, що дорівнює ВВП країни за 2014 рік. Крім того, за оцінками, капітал, розміщений в офшорному секторі українськими компаніями, становить понад 30% річного ВВП країни. В таблиці 2.7 нижче буде показані різні відомі українські ІТ-компанії, які починали свій шлях з України, а потім користувалися перевагами різних ОФС і переходили в їх юрисдикції, залишаючись працювати в Україні. Про траєкторію офшоризації свідчать джерела ПП з 2007 року, де, за даними Tax Justice Networks, майже 70% ПП надходять з ОФС по всьому світу. Кіпр є основним місцем призначення для українських інвесторів [38]. Існує безліч причин, чому Україна є однією з країн з найбільшим відтоком капіталу у світі; серед них - російська загроза є однією з найскладніших економічних і політичних проблем, а інвестори використовують офшорний сектор як стратегію зниження ризиків, щоб розширити свій портфель і гарантувати, що в разі російського вторгнення вони не втратять весь свій дохід.

Таблиця 2.7 - Українські компанії пов'язані з офшорною діяльністю.

Компанія	Місце знаходження
Atlasiko	Вінниця в Україні, Філадельфія, США, Лондон, Великобританія
DataArt	Дніпро, Харків, Київ, Львів, Одеса в Україні + офіси в США, Великобританії, Грузії, Польщі, Латвії, Казахстані, Болгарії, Кіпрі, ОАЕ, Сербії, Німеччині, Швейцарії, Уругваї
Ciklum	Київ, Харків, Львів, Дніпро, Вінниця, Одеса в Україні + офіси у Великобританії, Іспанії, Польщі, Румунії, Пакистані, Ізраїлі, Болгарії

<i>Продовження Таблиці 2.7</i>	
N-iX	Київ, Львів в Україні + офіси в Польщі, Болгарії, Швеції, США, Колумбії, Мальті
Sigma Software	Київ, Харків, Львів, Дніпро, Вінниця, Одеса, Черкаси, Суми, Івано-Франківськ, Тернопіль, Луцьк, Чернівці в Україні + Румунія, Польща, Угорщина, Австрія, Чехія, Португалія, Швеція, Ізраїль, ОАЕ, Великобританія, Канада, США, Сінгапур, Мексика, Австралія, Колумбія, Аргентина, Бразилія
IT Svit	Київ в Україні + Естонія, Польща, Німеччина, Франція, Іспанія, Португалія, Швеція, Ізраїль, ОАЕ, Великобританія, Канада, США, Чилі, Мексика, Австралія, Колумбія, Аргентина, Бразилія, Китай, Казахстан

Джерело: побудовано автором на основі [76].

Таким чином, Україна використовувалася як інвестиційний двигун, який не користується перевагами реінвестування, що було критично важливим фактором для економіки та доходів країни, оскільки зростання економіки залежить від використання нерозподілених прибутків для забезпечення зростання [38]. Однак це не стосується України, оскільки після анексії Криму та неминучої російської агресії корпорації, олігархи та бізнесмени реінвестують у міжнародні ОФС, маючи намір захистити себе від значної економічної рецесії, подібної до тієї, що сталася у 2022 році з повномасштабним вторгненням Росії.

Корпоративний сектор надзвичайно трансформувався після війни, оскільки можна помітити, що після початку війни всі сектори зазнали негативного впливу, що спричинило зміну парадигми в способах функціонування галузей, і більшість підприємств перебувають у режимі беззбитковості або виживання. Це сталося через безглузді руйнування, які зачепили країни, і всі мережі дистрибуції та постачання були зруйновані [32].

Значна втрата ринку після початку війни серйозно вплинула на фінансові потоки та управління економікою. Нинішня ситуація в країні є одним із факторів, який спонукав державу до пріоритетного інвестування в ОФС, оскільки, хоча Україна є високопродуктивною і винахідливою країною, яка прийняла західний політичний і адміністративний курс, російська загроза є значною і занадто великою для країни, щоб впоратися з нею самотійно. Крім того, економіка і політика України значною мірою залежать від думки та дій Заходу. Це ставить її

під загрозу втрати самостійності, що спонукає більшість інвесторів надавати пріоритет західному ринку. Додаток Б показує, якою мірою це вплинуло на російські та українські корпорації, а також на те, як це може вплинути на інвестиційні пріоритети ОФС. Найголовніші пункти з Додатку Б можна виділити як:

- Через повномасштабну війну Росії проти України найбільше страждає Європейський корпоративний сектор, який може втратити велику частку заробітку.
- Європейські компанії мають найбільший вплив та зв'язки з Україною та Росією, а найменший вплив мають фірми з Японії та Китаю. (Але з випадком Китаю ситуація могла змінитись, але нових даних немає)
- Через повномасштабне вторгнення все більше великих МБК заявляють про свій вихід з Росії.

Як висновок, то Додаток Б показує що пріоритети інвесторів можуть змінюватись до Європейської зони як ОФС через політичну нестабільність. А у випадку України як ОФС, то повномасштабне вторгнення ставить практику використання України як ОФС у ще більш тяжке становище, а відтоки капіталу стають все більшими.

Зокрема, світова економіка стала жорсткішою, фінансові потоки скоротилися, і навіть розвинені країни, такі як США та Великобританія, переживають зниження доходів, спричинене високою інфляцією та обмеженим економічним зростанням. Економіка України стикається з однією з найважчих економічних рецесій, яка вплине на країну протягом наступних кількох десятиліть, оскільки дані Світового банку та МВФ за 2023 рік показують, що економіка не відновиться до 2030 року. Війна також не допомогла Росії, оскільки понад 150 ТНК залишили країну, санкції, накладені на країну, призводять до того, що її зовнішня діяльність перебуває під пильною увагою, а більша частина її офшорної діяльності, особливо на лондонському валютному ринку, зазнала краху [32]. Обсяги коштів і вартість капіталу на офшорному ринку

продовжуватимуть зростати, оскільки політична динаміка зумовлює фінансову стабільність, а Україна має вийти з нинішньої економічної ситуації, щоб зменшити офшоризацію. Однак наслідки війни проявляються у всьому світі, і хоча глобальні системи перебудовуються, початкові потрясіння вплинули на фінансово-економічну структуру світу та реорганізували її [9].

У таблиці 2.8 нижче наведено дані про депозити, прямі іноземні інвестиції, портфельні інвестиції, відтік капіталу та ВВП України з 2013 по 2023 рік, зібрані на основі даних з різних джерел, таких як Tax Justice Network, Міжнародний валютний фонд та Світовий банк. Зазначені в цій таблиці депозити - це кошти, розміщені в іноземних юрисдикціях, і тенденція показує, що в 2015 році сума депозитів, переведених на офшорні рахунки, була найвищою, але в попередньому, 2014 році, рівень депозитів обвалився до \$6,099 млрд. Крім того, портфельні інвестиції за кордон були стабільними, і їхнє зростання не було значним протягом багатьох років, що свідчить про низький рівень реінвестування в країні. Крім того, ВВП країни з роками збільшувався, але після 2013 року він суттєво впав. Однак з 2018 року ВВП почав демонструвати стабільне зростання до 2022 року, тобто до початку війни. Коефіцієнт офшорів - це процентне співвідношення загального відтоку капіталу та ВВП, а це означає, що збільшення загального відтоку капіталу призведе до збільшення коефіцієнта офшорів, а це означає, що країна зазнає вищих темпів виведення капіталу та коштів на офшорні ринки [30]. Таким чином, співвідношення загального відтоку капіталу в 2017 році, 13,282 млрд доларів, і ВВП в тому ж році, 112,15 млрд доларів, дає коефіцієнт офшорів на рівні 11,84%.

Таблиця 2.8 Показники офшоризації економіки України з 2013 по 2023 рр.

Показник, мільярд доларів США	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Депозити (зовнішні)	11.793	6.099	15.748	8.040	6.246	10.731	10.170	10.71	10.91	11.00	11.13

Продовження Таблиці 2.8

ППІ (зовнішні)	3.001	2.108	2.208	5.223	5.780	4.830	5.329	5.22	5.25	2.73	3.456
Портфельні інвестиції (зовнішні)	0.172	0.216	0.188	0.121	0.126	0.161	0.172	0.164	0.177	0.189	0.911
Прихований відтік капіталу	0	2.150	0.250	2.800	1.400	2.400	2.448	2.445	2.567	2.711	2.555
Інвестиції в обидва кінці	1.055	-1.038	-0.162	0.134	0.270	0.485	0.046	0.045	0.114	0.075	0.345
Загальний відтік капіталу	13.911	11.611	18.556	16.050	13.282	17.637	17.073	17.53	16.55	13.34	14.346
Валовий внутрішній продукт	183.3	131.8	90.6	93.3	112.15	130.8	153.8	156.6	199.9	160.5	173.41
Коефіцієнт офшорів	7.59	8.81	20.48	17.20	11.84	13.48	11.10	12.3	11.12	8.31	8.27

Джерело: побудовано автором на основі [30;77;78].

Економіка України зростала протягом багатьох років, і до повномасштабної війни вона, можливо, була однією з найперспективніших у Європі. Однак офшоризація зуміла вивести значний капітал, який інвестується в ОФС, такий як БВО, і це спричиняє постійний відтік капіталу для України замість отримання реінвестицій у саму країну.

2.4 Перспективи розвитку офшорного сектору в економіці країн Латинської Америки і Карибського басейну та його вплив на світову економіку

Останні дані Світового банку показують, що економіка Латинської Америки скоротилася приблизно на 2,2% у 2023 фінансовому році через високі темпи інфляції в таких країнах, як Аргентина, Перу та Чилі [72]. Однак Бразилія та Мексика пережили різке економічне зростання в останньому кварталі року, що перевищило прогнози МВФ. Зростання в цих країнах можна пояснити

високим рівнем споживання та збільшенням внутрішнього виробництва, що стимулювало імпорт. Однак зростання цих двох країн було недостатнім для поліпшення економічних перспектив регіону, особливо з огляду на низькі показники таких країн, як Перу, де спостерігається спад, який, як очікується, завершиться у 2024 році, а це означає, що значне зростання спостерігатиметься у 2025 році [68]. Тим не менш, деякі країни, такі як Уругвай, Коста-Ріка і Панама, пережили значне економічне зростання, спричинене зовнішніми інвестиціями, збільшенням грошових переказів, розширенням прямих іноземних інвестицій, а також прогресом на стабільному внутрішньому ринку та експортом, що стимулює зростання виробництва. Регіон є нетто-імпортером технологій, медичного обладнання, продуктів і промислових товарів. Це означає, що його здатність підтримувати прогресивну економіку залежить від того, скільки сільськогосподарської продукції він може експортувати, а також від рівня туризму в регіоні [17]. Отже, в умовах конкуренції з боку глобальних туристичних ринків Азії та Африки перспективи ЛАК обмежені, і цей регіон потребує надійного притоку іноземних інвестицій, щоб компенсувати економічні проблеми та відновити зростання на цьому обтяженому борговими зобов'язаннями континенті.

Очікується, що економіка Карибського басейну зростатиме швидше, ніж економіка Латинського регіону, і економічні перспективи передбачають, що цей регіон зростатиме на 5,1%, а Центральна Америка також розшириться на 4%, хоча економіка Гайани переживає бум [31]. Основним фактором, який змушує економіку Центральної Америки і Карибського басейну зростати вищими темпами, є вплив міжнародних ринків, високі грошові перекази і валютна стабільність, які впливають на темпи зростання відсотків за міжнародними боргами [13]. Крім того, очікується, що цей регіон отримає більше ПІІ та матиме кращий обмінний курс, що може стимулювати місцеве виробництво порівняно з Латинським регіоном. Це пов'язано з попередньою фінансовою стабільністю у світі, яка зробила долар більш стабільним і чутливим до місцевих валют, які, як

правило, надмірно чутливі до його волатильності. Виходячи з цього порівняльного підходу, очевидно, що економіка ЛАК розділяється на тих, хто має кращі справи, і тих, хто має гірші справи, і в цьому дискурсі офшоризація розглядатиметься як потенційна причина такої різниці [72]. В додатку В та Г

показано різницю між економікою Панами та Аргентини. Очевидно, що в останній справи йдуть гірше, ніж у першій, і це головним чином спричинено різницею в характері інвестицій і фінансових потоків з міжнародного ринку [31].

Панама є Офшорною державою, і хоча вона має значно меншу територію, ніж Аргентина, вона має значний вплив на світову фінансову та економічну систему через кількість міжнародних морських вантажів, які вона обробляє, що посилюється та підтримується Панамським каналом, який з'єднує Тихий океан з Атлантикою. Крім того, Панама є важливим інвестиційним напрямком, де вона сприяє міжнародним організаціям працювати на міжнародному ринку, використовуючи свій прапор і юрисдикційні повноваження. Це дозволило їй підтримувати важливу міжнародну репутацію і є корисним для її статусу Офшорної країни, оскільки підвищило її надійність.

Країни регіону ЛАК, які не є ОФС, такі як Нікарагуа, Мексика, Бразилія, Перу, Парагвай і Венесуела, мають низькі темпи економічного зростання порівняно з відомими ОФС у цьому регіоні, включаючи Багамські острови, Барбадос, Кайманові острови, Уругвай і Британські Віргінські острови. Цю різницю можна пояснити з точки зору офшоризації, коли ОФС змогли підтримати свою економіку за рахунок фінансових надходжень і мобілізації ресурсів з міжнародного ринку, і це забезпечило їм кращі економічні результати, ніж країнам, що не є ОФС. Крім того, ЛАК ОФС суттєво впливають на світове економічне зростання, а їхній вплив залежить від того, як інвестори використовують свої ресурси на глобальному ринку [31]. Наприклад, такі країни, як Велика Британія, США та Європейський Союз, вважають, що ОФС є негативним зовнішнім чинником для їхньої економіки. На противагу цьому, інші, такі як країни Африки та Азії з середнім і низьким рівнем доходу,

вважають, що ОФС необхідні для перенаправлення багатства заможних країн у менш розвинені країни світу. Це може бути розширено в поетапному процесі, коли надходження від інвестицій беруться з багатих країн з високими податками і використовуються на офшорному ринку для розвитку офшорних компаній, які надаватимуть послуги міжнародної комунікації та допомагатимуть іншим людям світі, крім тих, хто живе в заможних країнах [68]. Це пояснюється тим, що так чи інакше кошти, розміщені в ОФС, опосередковано повертаються у світову економіку, що впливає на економічну діяльність. Цей аргумент співзвучний з міжнародними круїзними компаніями, які зареєстровані в ОФС, наприклад, Багамські острови, але вони працюють у міжнародних водах і приносять користь країнам у всьому світі, сприяючи розвитку туризму.

Результати цього дослідження показують, що розширення офшорів більше пов'язане з економічною ситуацією, а не з політичною стабільністю, і аргумент, викладений у моделі, може підтвердити цей аргумент. Модель і кореляційний аналіз показують, що економічне зростання впливає на кількість банків в офшорній економіці. Оскільки оподаткування вважалося константою, ринки ОФС є вільними і визначаються економічною ефективністю. Економічна ефективність визначається багатьма факторами, такими як продуктивність і обмінний курс, на які впливають попит і пропозиція. Тому класична економічна модель підтримує офшоризацію як ідеальний ринок і ілюструє аргумент Сміта про невидиму руку і про те, як пасивність уряду може сприяти зростанню економічної структури, яка не регулюється, але є стабільною. Офшорний сектор щорічно виводить трильйони доларів зі світової економіки. Це дослідження показує, що близько 25% (4 трильйони доларів) ВВП США знаходиться на офшорному ринку, а 30% річного ВВП Великої Британії торгується на ОФС. Це означає, що сектор має більше грошей, ніж річний ВВП Африки чи Латинської Америки, і єдиним рушійним фактором є пасивний підхід урядів країн, що регулюють ОФС [4].

Податкові гавані часто описують як країни з мінімальними податковими обмеженнями або взагалі без них, що дозволяє їм залучати міжнародних інвесторів. Однак це визначення можна розширити і описати як регіони, що сприяють вільному ринку, оскільки в більшості випадків податкові гавані також мають обмежені правила для входу або виходу інвестора з нього [52]. Таким чином, юридичні та податкові зобов'язання відповідають класичному визначенню вільного ринку. Ця дія, здається, використовує теорію Адама Сміта в її найчистішому вигляді. Це пояснюється тим, що, скасувавши податки, уряд повертається до своєї основної ролі, описаної Смітом, яка полягає у забезпеченні безпеки і не має впливу на економічні питання. Цей опис і дані дослідження показують, що ОФС теоретично є частиною класичної моделі.

Однак кейнсіанська економіка стверджує, що ОФС є зовнішнім фактором, який слід скоротити за будь-яку ціну, оскільки він зменшує здатність уряду контролювати деякі аспекти економіки, спричиняє фінансові втрати і створює штучний глобальний фінансовий дефіцит через накопичення активів і фіатних грошей. За оцінками, США втрачають 4 трильйони доларів через карибський ОФС, а це означає, що саме ця стратегія може призвести до скорочення економіки та нестабільності [54]. Цей фактор був однією з причин, чому кейнсіанство підтримувало державний контроль, оскільки це могло гарантувати, що відтік капіталу не вплине на баланс фінансового ринку. У 2008 році світ пережив найгіршу фінансову рецесію, яка була викликана фінансовими проблемами, що торкнулися країн, і глобальною нестачею готівки і капіталу, що призвело до краху таких відомих банків, як Lehman Brothers. Тим не менш, офшорний сектор не зазнав краху. Багато в чому він запобіг занепаду великих інвесторів і корпорацій, оскільки кошти були влиті в економіку для поліпшення ліквідності. Кейнсіанський економічний підхід стверджує, що ОФС впливають на здатність монетарної та фіскальної політики функціонувати, оскільки гроші, вилучені з економіки, створюють тимчасовий і штучний фінансовий дефіцит. Уряд контролює пропозицію грошей в економіці за допомогою фіскальної та

монетарної політики, і якщо активи переводяться в ОФС, створюється облікований дефіцит, це може вплинути на економіку таких країн, як Україна, яка зазнала втрат у розмірі 3 мільярдів доларів, а це значна сума, яка може вплинути на обмінні курси та зростання доходів населення [64]. Тобто, в залежності від дій різних урядів у регіоні ЛАК в майбутньому можна буде побачити або зростання ще більшої кількості країн як ОФС, або їх зменшення.

Це дослідження показує, що основними факторами, які визначають розширення ОФС, є економічне зростання та політична стабільність. У багатьох дослідженнях стверджується, що ОФС розвиваються на основі принципів оподаткування. Хоча цей аргумент може бути слушним, він не був підтверджений практикою, і є лише поширеною практикою, на яку впливають країни, що прагнуть стати офшорними зонами. Проте, спостерігаючи за світовими тенденціями, більшість африканських країн мають нижчі ставки оподаткування, ніж на Заході. Проте офшорні інвестори воліють вкладати кошти в інші країни, оскільки, окрім оподаткування, є багато інших питань, які слід враховувати [36]. Відтепер оподаткування є стандартною практикою, але економічні перспективи країни є більш важливими для визначення ймовірності того, що країна стане офшорним центром. Крім того, ОФС, які зазнали зниження темпів економічного зростання, зіткнулися з проблемами у збереженні свого офшорного сектору.

Крім того, азійські та європейські офшори зберегли своє глобальне домінування завдяки стійкості своїх економік, і поява таких країн, як Сінгапур, Гонконгської юрисдикції та Швейцарії, може слугувати тому підтвердженням. Офшорний сектор продемонстрував іншу траєкторію свого розвитку. Глобальна економічна індустрія здебільшого зосереджена на політичній структурі економіки, і ТНК оцінюють відповідні фактори, такі як демократизація та стабільність. Проте офшорний сектор, схоже, ігнорує політичний аспект юрисдикції і зосереджується на її економічній траєкторії та показниках, цей фактор пояснює, чому Об'єднані Арабські Емірати (ОАЕ) вважаються

Офшорною зоною, хоча вони не повністю підтримують демократичну перспективу Заходу.

Цей дискурс ілюструє ситуацію в Карибському басейні та Латинській Америці через розподіл факторів, які посилюють експансію ОФС в економічне зростання та політику, але останній фактор є менш впливовим, ніж перший, і його оцінюють лише тоді, коли ризики є значними. Ситуація на Гаїті або у Венесуелі може змусити офшорних фінансистів переглянути розширення свого портфеля в цій юрисдикції, оскільки вони становлять чистий ризик, а ОФС, як очікується, мають спекулятивний ризик або взагалі не мають ризику. Економіка ЛАК залежить від розвитку та розширення економіки Північної Америки, яка, в свою чергу, базується на динаміці та ситуації на Півдні. Це означає симбіотичний зв'язок між двома регіонами [10]. США і Канада є основними фінансистами офшорного ринку в ЛАК. Їхнє економічне зростання призводить до створення більшого багатства, яке буде передано південним офшорним корпораціям, що призведе до економічної експансії. У разі рецесії на півночі, як, наприклад, у 2020 році, на півдні спостерігатиметься обмежене зростання офшорного ринку, що матиме хвильовий ефект на економіку регіону ЛАК. Економіка Карибського басейну залежить від політичної ситуації в країні, що показує, як впливають тонкощі офшорних ринків та їхній вплив на довіру інвесторів. Ідея, висловлена в цьому випадку, залежить від інституцій, а як було показано в попередніх розділах, інституції є частиною необхідних умов для виникнення життєздатних ОФС. На основі інформації, отриманої в цій роботі, в таблиці 2.9 нижче наведені міркування щодо поточної та майбутньої ситуації в деяких країнах Латинської Америки та Карибського басейну.

Якщо взяти приклад Швейцарії, то ця країна має чи не найстабільніший фінансовий сектор, що забезпечило їй ефективну банківську систему, керовану економічними установами з високою репутацією, які зберігають політичний нейтралітет і регіональну автономію [57].

Таблиця 2.9 Перспективи розвитку ОФС в ЛАК.

Країна	Поточна ситуація	Перспективи на майбутнє	Допоміжні елементи
Кайманові острови	• Нульові податки • Банківська таємниця • Високі темпи економічного зростання	• Розширення банківської системи. • Економічне зростання сприятиме підвищенню валютного курсу. • Зміцнення інституцій.	Економіка країни.
Британські Віргінські острови	• Нульові податки • Політична стабільність • Міжнародне визнання	• Політична стабілізація. • Розширення офшорного ринку.	Політична стабільність.
Панама	• Нульові податки на внутрішні та міжнародні транзакції. • Захист бізнесу • Банківська таємниця.	• Підвищення міжнародного визнання. • Покращення легкості ведення бізнесу.	Низьке оподаткування
Уругвай	• Політична стабільність. • Економічне зростання. • Нульові податки.	• Зміцнення економічних інститутів. • Сприяння зростанню в секторі ОФС.	Політична стабільність.
Багамські острови	• Інституційна стабільність. • Міжнародне визнання. • Політична стабільність. • Стабільний валютний курс.	• Збільшення світового визнання. • Збільшення кількості офшорних компаній.	Ефективні інституції

Джерело: побудовано автором.

Валюта країни є конкурентоспроможною, стабільною і менш волатильною, що дозволяє інвесторам прогнозувати майбутнє своїх інвестицій, що є важливим для країни як ОФС і сприяє її економічному зростанню. Хоча інвестори не часто

розглядають політику країни як вирішальний фактор, очевидно, що економіка країни залежить від політичної стабільності, оскільки ефективність інституцій, таких як Федеральні резервні банки, залежить від політики країни.

Якщо уважно проаналізувати взаємозв'язок між економічним зростанням і політикою у США та Великій Британії, то можна помітити, що кожного року виборів вартість долара США та фунта стерлінгів падає через невизначеність, у кожної з країн відповідно. А це в свою чергу призводить у рік виборів до змін в ОФС. У цей період інвестори займають вичікувальну позицію, а споживачі скорочують своє споживання в очікуванні змін. Таким чином, відбувається накопичення заощаджень без інвестицій чи витрат, що спричиняє тимчасовий дефіцит грошової маси. Застосовуючи цей теоретичний аргумент на практиці до ЛАК ОФС, стає очевидним, що політика є непрямим фактором, який має мінімальну пряму кореляцію зі зростанням ОФС. Тим не менш, вона визначає економічне зростання регіону та ефективність інституцій, які контролюють ОФС [46]. Гаїті є суверенним островом, а отже, має більше шансів стати Офшорною державою, ніж Британські Віргінські острови, Кайманові острови та Пуерто-Рико, які є територіями Великої Британії та США відповідно. Однак наразі країна є державою, що не відбулася, а це означає, що її інститути зруйновані, а економіка перебуває в стані спаду. Це свідчить про те, що, як зазначено в минулих параграфах, політика держави є настільки ж важливою, як і економіка, оскільки вона робить інституції більш ефективними у захисті інвесторів і менш схильними до примусу з боку міжнародних організацій або заможних країн. Наприклад, стійкість швейцарських інституцій не дозволила країні зазнати залякувань з боку Європейського Союзу, МВФ, Світового банку чи США.

ВИСНОВКИ

Отже, ОФС є одним з найбільш швидкозростаючих секторів у світі, хоча його вплив на глобальне фінансове середовище розглядається з негативної точки зору, і це створило ситуацію, коли процвітаючі країни, такі як США і Великобританія, впровадили закони, покликані управляти цим аспектом. Однак аналіз глобальних фінансових систем показує, що було б помилковим поділяти вплив офшорингу на позитивний і негативний, і існує потреба розкрити цю концепцію на основі її емпіричного ефекту, використовуючи емпіричні дані. Це дослідження показало, що офшорна економіка є відгалуженням глобальної економіки, а сучасні міжнародні фінансові системи мають симбіотичний зв'язок з офшорною фінансовою системою, про що може свідчити здатність Лондона бути ОФС і глобальним фінансовим центром.

У світі існують різні офшорні зони, зокрема в Азії, Європі та Карибському басейні, і кожна з них відіграє важливу роль у світовій економіці, а також в успіху таких великих економік, як Китай, США та ЄС. Ці економічні зони переважно функціонують як регуляторні та податкові гавані для своїх регіонів, і це дослідження вивчає їхній вплив. Наприклад, Сінгапур діє як офшорна економіка Азії, тоді як Кіпр обслуговує європейський регіон, і це пояснює, чому багато українських підприємств розташовані на цьому острові.

Правова база офшоризації є складною, і вона в основному регулюється такими елементами, як дипломатія міжнародних відносин, а вплив міжнародних організацій, таких як Світовий банк і Міжнародний валютний фонд (МВФ), має важливе значення для відображення законів, що впливають на офшоризацію. Цей аналіз дає змогу оцінити складність регулювання офшорних економік, на які впливають закони інших країн, а також те, як законодавча база впливає на те, як транснаціональні компанії (ТНК) вирішують, яких законів дотримуватися і в яких офшорних регіонах краще розміщувати свою діяльність.

ОФС по всьому світу за своєю суттю схожі між собою. Хоча деякі з них мають специфічні тенденції, всі вони мають певні нюанси, які стали прикладом

їхнього дискурсу та зберегли їхню провідну роль на світовій економічній арені. Деякі з тонкощів офшоризації - це створення податкових гаваней і дерегуляція, а простіше кажучи, це означає, що існують закони і податки внутрішнього ринку і офшорного ринку, і ці правові рамки не перетинаються. Податкові гавані - це країни або юрисдикції, які не вимагають від іноземних інвесторів сплати будь-яких податків уряду, а інші, такі як Коста-Ріка, мають закони, які підтримують ставку оподаткування на значно низькому рівні.

Хоча ОФС розробили інноваційні способи зробити свої ОФС більш привабливими, очевидно, що всі вони використовують оподаткування як початковий фактор. Крім того, вони ініціюють нормативні акти, які захищають інвесторів від стягнення податків або зборів з боку інших країн, відмовляючись укладати договори та пов'язані з ними елементи. Вони також змушують місцеві органи влади не запитувати приватну інформацію від офшорних компаній, що є ще однією стратегією підтримки довіри інвесторів. ОФС користуються попитом залежно від місця розташування, і більшість з них розподіляються залежно від потреб, тоді як в Азійському регіоні значними ОФС є Океанія, Сінгапур і Гонконг. В Європі ж Лондон, Нідерланди та Швейцарія вважаються найвідомішими ОФС, тоді як ОФС Латинської Америки та Карибського басейну обслуговують Північну Америку. У глобальному масштабі регіон Латинської Америки та Карибського басейну має найбільшу кількість ОФС, а надійні економічні показники Північної Америки підтримують їхнє існування.

Це пов'язано з тим, що коли світова економіка демонструє найкращі показники, ОФС отримують більше фінансових та капітальних надходжень, і навпаки, під час криз, таких як COVID-19, що спричинила рецесію, відбувається зворотний процес. Україна є однією з центральних економік сучасного світу, а до початку російсько-української війни у 2022 році вона була одним з найуспішніших виробників пшениці в Європі. Однак ситуація з Росією змусила бізнес і заможних людей перевести свої капітали в ОФС, зокрема на острів Кіпр

і БВО. Це суттєво вплинуло на потенціал зростання країни через обмеженість реінвестицій.

Станом на 2021 рік кожна сума, еквівалентна 30% ВВП країни, виводиться в інші країни, і з аналізу цієї ситуації випливає, що офшоризація призвела до скорочення української економіки. Оцінка ЛАК передбачає інший фактор, який полягає в тому, що перспективи економічного розвитку країн спричинили появу потужного сектору ОФС. Модель показує позитивну кореляцію між ОФС та економічним зростанням. Однак політична стабільність сприяє економічному розвитку і має тенденцію до збільшення кількості офшорів.

Стабільність офшорних ринків можна описати за допомогою класичної економіки, в якій принцип попиту та пропозиції визначає траєкторію ринку, зосередженої на принципі вільних ринків, які не підлягають впливу з боку ринку. Ця теоретична перспектива показувала, що якщо в економіці є продукти, які можна запропонувати на ринку, то попит на ці продукти буде створений, оскільки, згідно з ідеологією досконалої конкуренції, покупець і продавець мають ефективні знання про ринок, і всі товари, що пропонуються, повинні бути куплені. Офшорні ринки створюються за принципом вільного ринку, де бажаючий інвестор зустрічає бажаючу державу, яка готова усунути адміністративні перешкоди і дозволити діяльність. Основний аргумент класичної економіки полягає в тому, що уряд не повинен втручатися в економіку, яка повинна контролюватися попитом і пропозицією. Принцип посилює цей аргумент, який використовується для створення та підтримки ОФС, оскільки уряд використовує підхід "hand-off", обмежуючи регулювання та уникаючи оподаткування, і, реалізуючи ці два принципи, країна стає досконалим ринком, залучаючи офшорних інвесторів та використовуючи пасивний підхід уряду.

Такі податкові гавані, як Мальта, Багамські, Бермудські та Кайманові острови, спонукають міжнародні організації, держави та заможних громадян інвестувати або зберігати в них капітал завдяки сприятливому для інвестицій законодавству, яке дозволяє та заохочує уникнення податків. Тим не менш,

легальний офшоринг повинен сприяти уникненню податків, а не ухиленню від них, оскільки перше є законним, а друге - ні. Уникнення податків - це законний акт мінімізації податків, які має сплачувати фізична або юридична особа, що збільшує дохід після сплати податків [71].

Як наслідок, країни з низькими податками приваблюють міжнародних інвесторів, і в ці країни вливається більше грошей зі світової економіки порівняно з країнами зі строгими податковими або бізнес-законодавствами [69]. У багатьох випадках у країнах, які вважаються податковими гаванями, легше вести бізнес, і серед них - Маврикій, який посідає 13-те місце в рейтингу легкості ведення бізнесу за версією Світового банку [20].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Aminy, M. M. (2020). A Brief Overview of the Offshore Banking and Financial Crimes Within. *American Journal of Humanities and Social Sciences Research (AJHSSR)*, 4(5), 289-293.
2. Andersen, J. J., Johannesen, N., & Rijkers, B. (2022). Elite capture of foreign aid: Evidence from offshore bank accounts. *Journal of Political Economy*, 130(2), 388-425.
3. Atilas, J. (2022). The paradise performs: blockchain, cryptocurrencies, and the Puerto Rican tax haven. *South Atlantic Quarterly*, 121(3), 612-627.
4. Azam, M. (2022). Governance and economic growth: evidence from 14 Latin America and Caribbean countries. *Journal of the Knowledge Economy*, 13(2), 1470-1495.
5. Bailey, W., & Liu, E. X. (2020). Incorporation in offshore financial centers: Naughty or nice?. Available at SSRN 2357074.
6. BECK, T. H. L., & Mooney, H. (2021). Financial development in the Caribbean. Inter-American Development Bank.
7. Binder, A. (2023). *Offshore finance and state power*. Oxford University Press.
8. Bogdan, T., & Lomakovych, V. (2021). Financialization of the global economy: macroeconomic implications and policy challenges for Ukraine. *Investment Management and Financial Innovations*, 151-164.
9. Boyko, O., & Soroka, S. (2021). The main features of the socio-economic development of Ukraine in 2014-2019. *European Journal of Transformation Studies*, 9(1), 72-86.
10. Campbell, A. M., & Campbell, A. M. (2021). Offshore Financial Centres in the Caribbean. Money Laundering, Terrorist Financing, and Tax Evasion: The Consequences of International Policy Initiatives on Financial Centres in the Caribbean Region, 11-64.

11. Casi-Eberhard, E., Mardan, M., & Muddasani, R. R. (2022). So close and yet so far: The ability of mandatory disclosure rules to crack down on offshore tax evasion.
12. Cavallo, E. A., Powell, A., & Serebrisky, T. (2020). From structures to services: The path to better infrastructure in Latin America and the Caribbean. Inter-American Development Bank.
13. COFACE. (2024). *Guyana*. Coface. <https://www.coface.com/news-economy-and-insights/business-risk-dashboard/country-risk-files/guyana>
14. Dainoff, C. A. (2021). Outlaw paradise: Why countries become tax havens. Rowman & Littlefield.
15. Damgaard, J., & Elkjaer, T. (2019). *Inside the World of Global Tax Havens and Offshore Banking - IMF F&D Magazine - June 2018*. IMF. <https://www.imf.org/en/Publications/fandd/issues/2018/06/inside-the-world-of-global-tax-havens-and-offshore-banking-damgaard>
16. Dean, S. A., & Waris, A. (2020). Ten Truths About Tax Havens: Inclusion and the "Liberia" Problem. *Emory LJ*, 70, 1659.
17. Deloitte. (2023, November 14). Latin America economic outlook, November 2023. Deloitte. <https://www2.deloitte.com/us/en/insights/economy/americas/latin-america-economic-outlook.html>
18. ECLAC, U. (2021). Preliminary overview of the economies of Latin America and the Caribbean.
19. Force, F. I. T. (2022). Financial de-risking in the Caribbean: The US implications and what needs to be done. Washington: Atlantic Council. Elektronické zdroje.
20. Frame, W. S., Mihov, A., & Sanz, L. (2020). Foreign investment, regulatory arbitrage, and the risk of US banking organizations. *Journal of Financial and Quantitative Analysis*, 55(3), 955-988.

21. Garone, L. F., Villalba, P. A. L., Maffioli, A., & Ruzzier, C. A. (2020). Firm-level productivity in Latin America and the Caribbean. *Research in Economics*, 74(2), 186-192.
22. Ge, W., Kim, J. B., Li, T., & Zhang, J. (2022). Subsidiary operations in offshore financial centers and bank risk-taking: International evidence. *Journal of International Business Studies*, 1-34.
23. Getzner, M., & Moroz, S. (2020). Regional development and foreign direct investment in transition countries: a case-study for regions in Ukraine. *Post-Communist Economies*, 32(6), 813-832.
24. Grant Thornton. (n.d.). Locations of offshore tax jurisdictions. Flickr. Retrieved April 19, 2024, from <https://www.flickr.com/photos/97607831@N03/9676710327>
25. Gryshova, I., Kyzym, M., Hubarieva, I., Khaustova, V., Livinskyi, A., & Koroshenko, M. (2020). Assessment of the EU and Ukraine economic security and its influence on their sustainable economic development. *Sustainability*, 12(18), 7692.
26. Haberly, D. (2020). Offshore and the Political and Legal Geography of Finance: 1066-2020 AD. *Fortcoming, J. Knox-Hayes, D. Wojcik (eds.) The Routledge Handbook of Financial Geography. Routledge.*
27. Harkavenko, V., & Yershova, G. (2020). Impact of foreign capital on the economic development of Ukraine. *Economy and forecasting*, (1), 43-56.
28. Haslehner, W., & Pantazatou, A. (2022). *Assessment of recent anti-tax avoidance and evasion measures (ATAD & DAC6)*. Think Tank European Parliament.
29. Henderson, A. (2021). *Nomad Capitalist: Reclaim Your Freedom with Offshore Companies, Dual Citizenship, Foreign Banks, and Overseas Investments. Nomad Capitalist.*

30. Hobela, V., Podra, O., Batyuk, B., Levkiv, H., & Hynda, O. (2022). The Ukrainian economy offshoring: estimation of factors' impact and developing measures to combat. *Business: Theory and Practice*, 23(2), 347-356.
31. IMF. (2024). *Regional economic outlook: Western Hemisphere, october 2023*. IMF.
<https://www.imf.org/en/Publications/REO/WH/Issues/2023/10/13/regional-economic-outlook-western-hemisphere-october-2023>
32. International Monetary Fund. Monetary & Capital Markets Department. (2022). The financial stability implications of the war in ukraine. IMF eLibrary.
<https://www.elibrary.imf.org/display/book/9798400205293/CH001.xml>
33. Irtysheva, I., Kramarenko, I., & Sirenko, I. (2022). The economy of war and postwar economic development: world and Ukrainian realities. *Baltic Journal of Economic Studies*, 8(2), 78-82.
34. Janský, P., Meinzer, M., & Palanský, M. (2022). Is Panama really your tax haven? Secrecy jurisdictions and the countries they harm. *Regulation & Governance*, 16(3), 673-704.
35. Karhunen, P., Ledyeva, S., & Brouters, K. D. (2022). Capital round-tripping: Determinants of emerging market firm investments into offshore financial centers and their ethical implications. *Journal of business ethics*, 181(1), 117-137.
36. Keefer, P., & Scartascini, C. (2022). Trust: the key to social cohesion and growth in Latin America and the Caribbean. Inter-American Development Bank.
37. Kerimov, P. (2021). Financial depth-economic growth nexus: Implications for the Ukrainian banking sector. *Banks and Bank Systems*, 16(4), 72.
38. Kravchuk, O. (2015). The origins of the offshore model of Ukrainian economy. Commons.
<https://commons.com.ua/en/ukrayina-ofshorna-istoriya-formuvannya-vitchiznyanoyi-modeli-ekonomiki/>
39. Laffitte, S. (2023). The market for tax havens. Working paper, available at:
https://slaffitte1.github.io/website/SL_V4.pdf.

40. Li, Y., & Ma, M. (2022). Are tax havens and offshore financial centers cracked down on? A study on the international standard of exchange of information on request. *The Accounting Review*, 97(7), 295-318.
41. Macegoniuk, A. (2021). How British Island tax havens accommodate financial criminals? Historical perspective 1956–2020 (Master's thesis, A. Macegoniuk).
42. MacLennan, S. (2020). From haven to blacklist: UK, EU and Caribbean cooperation on tax avoidance, after Brexit. In *EU and CARICOM* (pp. 101-119). Routledge.
43. MacLennan, S. (2020). Information, power and the fight against tax havens. In *Corruption, Integrity and the Law* (pp. 206-218). Routledge.
44. Maslak, O., Grishko, N., Hlazunova, O., & Vorobiova, K. (2017). The offshorization of economy: the present realities. In *SHS Web of Conferences* (Vol. 39, p. 01019). EDP Sciences.
45. Mbah, R. E., & Wasum, D. F. (2022). Russian-Ukraine 2022 War: A review of the economic impact of Russian-Ukraine crisis on the USA, UK, Canada, and Europe. *Advances in Social Sciences Research Journal*, 9(3), 144-153.
46. Miethe, J. (2020). The elusive banker: Using hurricanes to uncover (non-) activity in offshore financial centers.
47. Miethe, J. (2020). The storm-impervious financial sector: Offshore services likely booked abroad. *DIW Weekly Report*, 10(43/45), 435-443.
48. Newman, M., & Gough, D. (2020). Systematic reviews in educational research: Methodology, perspectives and application. *Systematic reviews in educational research: Methodology, perspectives and application*, 3-22.
49. Nugraha, H. T., & Wijaya, S. (2023). The Determinants of Tax Revenue in the Context of International Transactions in the Latin America and Caribbean (LAC) Regions 2002-2019. *Ilomata International Journal of Tax and Accounting*, 4(3), 613-627.

50. Ogle, V. (2020). 'funk money': the end of empires, the expansion of tax havens, and decolonization as an economic and financial event. *Past & Present*, 249(1), 213-249.
51. Pandey, P., & Pandey, M. M. (2021). Research methodology tools and techniques. Bridge Center.
52. Paulo, L. D. D., Lima, R. C. D. A., & Tigre, R. (2022). Corruption and economic growth in Latin America and the Caribbean. *Review of Development Economics*, 26(2), 756-773.
53. Phillips, R., Petersen, H., & Palan, R. (2021). Group subsidiaries, tax minimization and offshore financial centres: Mapping organizational structures to establish the 'in-betweeners' advantage. *Journal of International Business Policy*, 4(2), 286-307.
54. Powell, A., & Valencia, O. (2023). Dealing with debt: less risk for more growth in Latin America and the Caribbean. Inter-American Development Bank.
55. Qureshi, I., Park, D., Crespi, G. A., & Benavente, J. M. (2021). Trends and determinants of innovation in Asia and the Pacific vs. Latin America and the Caribbean. *Journal of Policy Modeling*, 43(6), 1287-1309.
56. Revina, S. N., Paulov, P. A., & Sidorova, A. V. (2020). Regulation of tax havens in the age of globalization and digitalization. In *Digital Transformation of the Economy: Challenges, Trends and New Opportunities* (pp. 88-95). Springer International Publishing.
57. Robertson, J. (2021). Global financial networks confront headwinds: China's shifting offshore relationship with the British Virgin Islands. *The Pacific Review*, 34(2), 177-205.
58. Robertson, J. (2021). Global networks on the way up and the way down: Lessons from the rise and fall of the Seychelles as an offshore financial centre. *Global Networks*, 21(4), 631-652.
59. Santiago, R., Fuinhas, J. A., & Marques, A. C. (2020). The impact of globalization and economic freedom on economic growth: the case of the Latin

- America and Caribbean countries. *Economic Change and Restructuring*, 53(1), 61-85.
60. Schröder, P., Albaladejo, M., Ribas, P. A., MacEwen, M., & Tilkanen, J. (2020). The circular economy in Latin America and the Caribbean. The Royal Institute of International Affairs, Chatham House: London, UK.
 61. Snyder, H. (2019). Literature review as a research methodology: An overview and guidelines. *Journal of business research*, 104, 333-339.
 62. Strzelecki, P., Growiec, J., & Wyszynski, R. (2022). The contribution of immigration from Ukraine to economic growth in Poland. *Review of World Economics*, 158(2), 365-399.
 63. Sybblis, M. W. (2022). Equality Offshore. *BCL Rev.*, 63, 2667.
 64. Tax Justice Network. (2020, July 8). Pandemic of tax injustice in Ukraine. Tax Justice Network. <https://taxjustice.net/2020/07/08/pandemic-of-tax-injustice-in-ukraine/>
 65. Thomas-James, D. (2021). Offshore Financial Centres and the Law: Suspect
 66. Wealth in British Overseas Territories. Routledge.
 67. Thomson, S. (2017, April 6). Panama's secret to economic growth? Immigrants. *World Economic Forum*. <https://www.weforum.org/agenda/2017/04/panama-s-secret-to-economic-growth-immigrants/>
 68. UNDP. (2024). *A Rollercoaster Ride: The ups and downs of economic growth in Latin America and the Caribbean*. UNDP. <https://www.undp.org/latin-america/blog/rollercoaster-ride-ups-and-downs-economic-growth-latin-america-and-caribbean>
 69. Van Beurden, T., & Jonker, J. (2021). A perfect symbiosis: Curaçao, the Netherlands and financial offshore services, 1951–2013. *Financial History Review*, 28(1), 67-9
 70. Varona, J. L. (2022, August 19). *Puerto Rico has a big-pharma problem*. The Nation. <https://www.thenation.com/article/economy/puerto-rico-big-pharma/>

71. Weeks, S. (2020). Offshore ontologies: global capital as substance, simulation, and the supernatural. *Dialectical Anthropology*, 44(4), 355-371.
72. World Bank (2024, January 9). Global economic prospects: Latin america and the caribbean. World Bank Group. <https://www.worldbank.org/en/region/lac/brief/global-economic-prospects-latin-america-and-the-caribbean>
73. World Bank Data . (2022). SAARC country political stability index. Worldwide Governance Indicators. <https://databank.worldbank.org/embed/SAARC-Country-Political-Stability-Index/id/6282cd19>
74. World Economics . (2024). *Living standards in argentina have fallen sharply*: World Economics. <https://www.worldeconomics.com/Thoughts/Living-Standards-in-Argentina-Have-Fallen-Sharply.aspx>
75. You Control. (2019). “Offshore” Marks of Business Regions of Ukraine. You Control . <https://youcontrol.com.ua/en/data-research/ofshorny-slid-dilovykh-rehioniv-ukrayiny/>
76. Huivan, N. (2023, March 29). 25 Top Ukraine Outsourcing Companies in 2023. *Atlasiko*. <https://atlasiko.com/blog/it-community/top-ukraine-outsourcing-companies/>
77. World Bank data. (2023). World Bank open data. Retrieved May 23, 2024, from World Bank Open Data website: <https://data.worldbank.org/country/ukraine>
78. Tax Justice Network. (2021). Global rankings. Corporate Tax Haven Index 2021. <https://iff.taxjustice.net/#/profile/UKR>
79. IMF, 2024. <https://www.imf.org/en/Publications/REO/WH/Issues/2023/10/13/regional-economic-outlook-western-hemisphere-october-2023>
80. Department of Justice. (2020). Offshore financial centers. Retrieved May 29, 2024, from U.S. Department of State website: <https://2009-2017.state.gov/j/inl/rls/nrcrpt/2003/vol2/html/29918.htm>

81. Tørsløv, T., Wier, L., & Zucman, G. (2023). The missing profits of nations. *The Review of Economic Studies*, 90(3), 1499-1534.
82. World Bank open data. (n.d.). World Bank Open Data.
<https://data.worldbank.org/indicator/PV.EST>
83. World Bank open data. (n.d.). World Bank Open Data.
<https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD>

Додатки

Додаток А

.

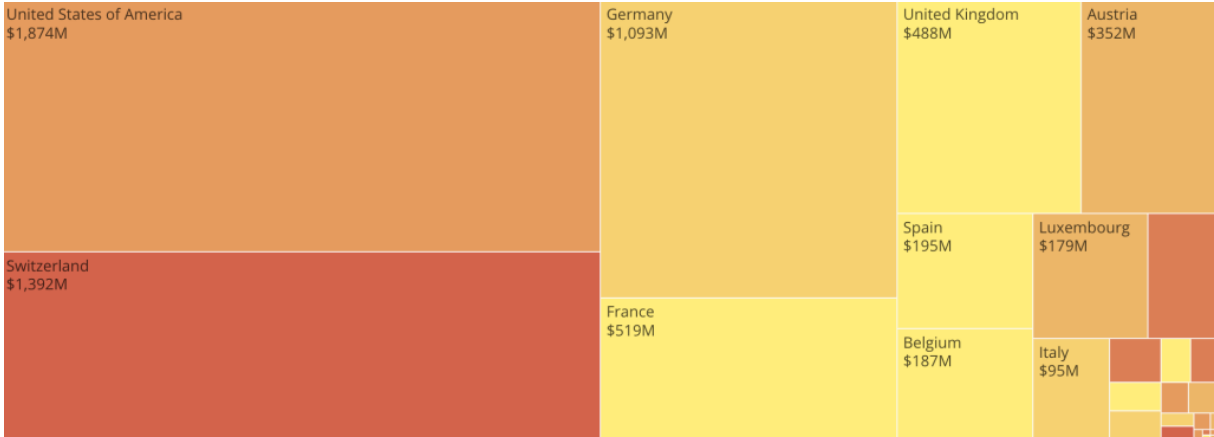
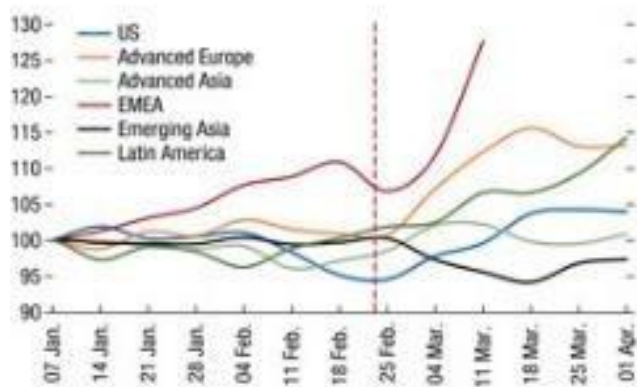

Рисунок А.1 - Кошти, розміщені на офшорних рахунках українськими компаніями та особами [64].

Додаток Б

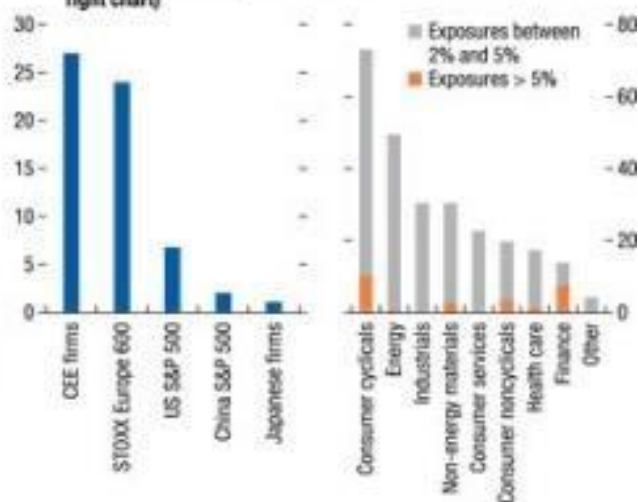
Uncertainty about the corporate sector outlook has increased, especially in Europe.

1. Dispersion in Earnings Forecasts
(Index, January 1, 2022 = 100)

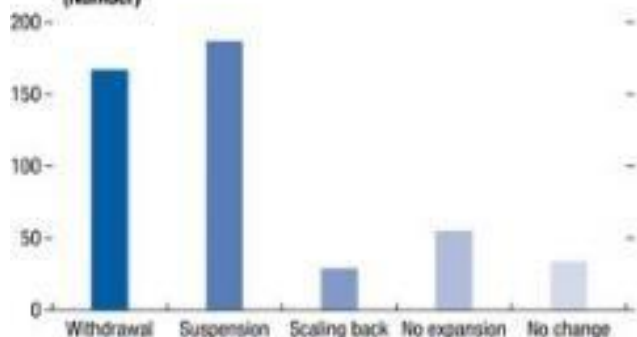
Among international peers, European firms have the largest exposures to Russia and Ukraine.

2. Percent of Firms with Exposures to Russia and Ukraine
(Percent of firms with >2 percent exposures in left chart; share of debt at firms with exposures in total debt of all firms by sector in right chart)

Most large international companies have announced exits of various types from Russia.

3. Number of Large Firms that Have Exited Russia Since Its Invasion of Ukraine
(Number)

Analysts have slashed earnings forecasts across nearly all major sectors.

4. Revisions in Advanced Economy Corporate Earnings Forecasts
(Percent of 2019 earnings, from pre-war period to present)

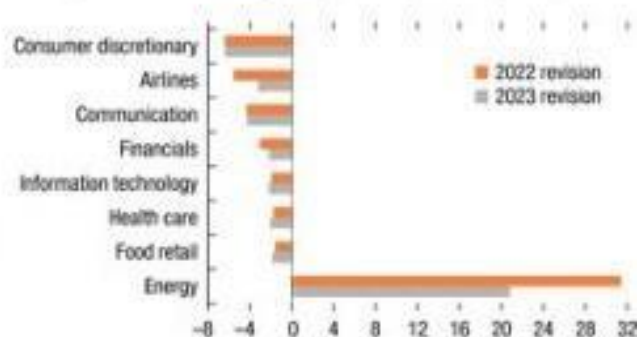

Рисунок Б.1 – Частка корпоративного сектору в Україні та Європі [32].

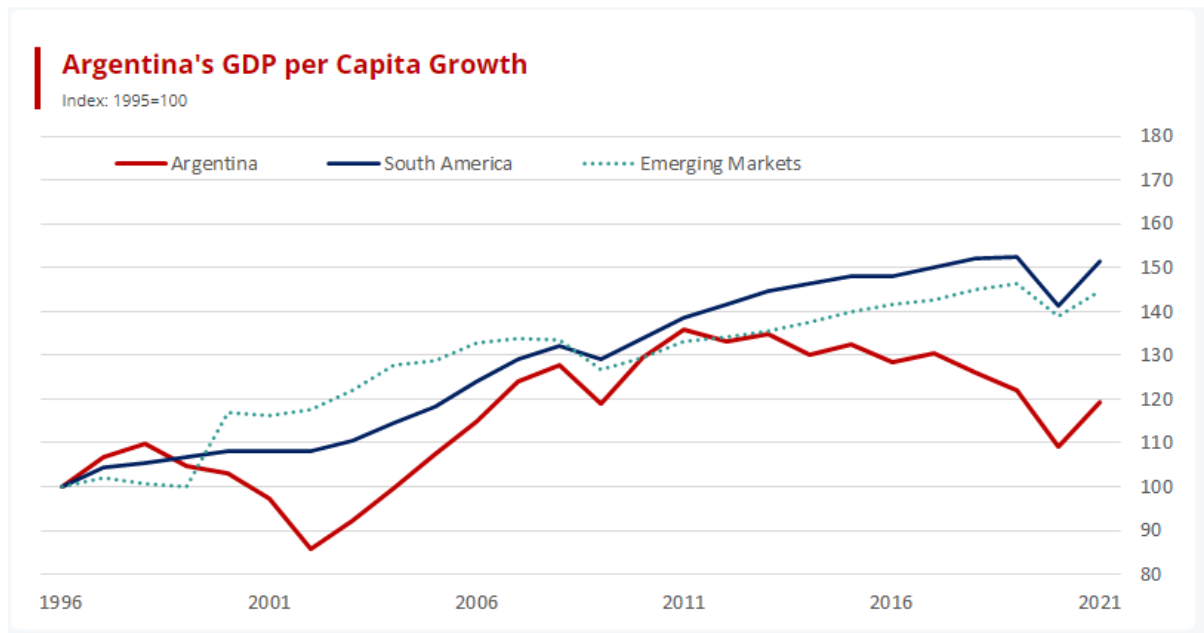

Рисунок В.1 – Динаміка ВВП на душу населення Аргентини та Латинської Америки [74].

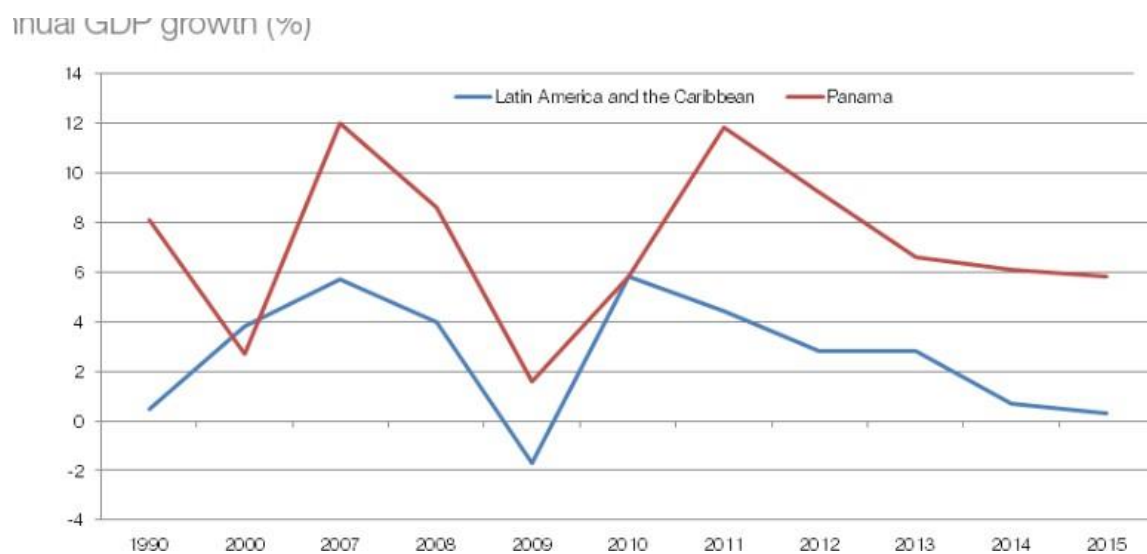

Рисунок Г.1- Порівняння щорічного приросту ВВП країн Латинської Америки і Карибського басейну та Панами [67].

Ім'я користувача:
Міжнародної торгівлі і маркетингу Сандул Марія

ID перевірки:
1016281753

Дата перевірки:
25.05.2024 11:27:33 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
25.05.2024 12:05:26 EEST

ID користувача:
100005724

Назва документа: Бондар М.В. Офшорний сектор в економіці країн Латинської Америки і Карибського басейну...

Кількість сторінок: 67 Кількість слів: 17514 Кількість символів: 126615 Розмір файлу: 208.12 KB ID файлу: 1016074606

2.97% Схожість

Найбільша схожість: 1.03% з джерелом з Бібліотеки (ID файлу: 1007923007)

1.48% Джерела з Інтернету 181 Сторінка 69

2.85% Джерела з Бібліотеки 456 Сторінка 70

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи 28